

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato:
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsbeh: Andreas Emil Chri-
stensen
Sagsnr.: 2010-801-0031
Dok.: AEC41093

Udkast

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven

(Bødeforhøjelser, obligatorisk konfiskation af køretøjer ved kørsel uden førerret og skærpelse af sanktionerne for kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer m.v.)

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 5. oktober 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 1338 af 19. december 2008 og § 1 i lov nr. 716 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 54, stk. 1 affattes således:

»Et motordrevet køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, og som ikke er indtaget i henhold til en lovlige recept. Tilsvarende gælder for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til en lovlige recept, hvis indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten.«

2. I § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3, ændres »15« til: »14«.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

3. I § 118, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 6« til: »jf. dog stk. 5«.

4. § 118, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-10 bliver herefter stk. 2-9.

5. § 118, stk. 8, 3.-6. pkt. ophæves.

6. § 118 a, stk. 1, affattes således:

»Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til 1.000 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500. For gående og førere af cykel, hestekøretøj eller hest udmåles bøderne dog til 700 kr. eller derover og for personer med særlig lav indtægt til 500 kr. eller derover.«

7. § 118 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

8. I § 118 a, stk. 5, som bliver stk. 4, ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 2 og 3«.

9. I § 118 a, stk. 6, som bliver stk. 5, ændres »Bestemmelserne i stk. 1-5« til: »Bestemmelserne i stk. 1-4«.

10. I § 118 a, stk. 6, som bliver stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Bøderne for disse overtrædelser udmåles til 500 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500.«

11. Efter § 118 a indsættes i afsnittet om *Straf*:

»§ 118 b. Hvor der ikke er fastsat særlige bestemmelser om forhøjet straf i gentagelsestilfælde, kan det ved straffens fastsættelse kun indgå som skærpende omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen, hvis det nye forhold er begået inden 5 år efter, at den tidligere afgørelse blev endelig.

Stk. 2. I sager om overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 85, stk. 1, er den i stk. 1 nævnte periode dog 2 år.«

12. I § 125, stk. 1, nr. 9, ændres »§ 54, stk. 1« til: »§ 54, stk. 1, 2. pkt.«

13. § 126, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 1, 1. pkt., eller under

skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 2,«.

14. I § 128, stk. 2, indsættes efter »overtrædelse af«: »§ 54, stk. 1, 1. pkt., eller«.

15. I § 133 a, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »førretten«: »eller stk. 4, nr. 1«.

16. § 133 a, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førretten efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, og«.

17. I § 133 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Konfiskation skal ligeledes ske, hvis

1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, § 63 a, stk. 1, eller § 117 a, og

2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1 eller stk. 2, nr. 1.«

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.

18. I § 133 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

19. I § 133 a, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og hovedindhold
3. Forhøjelse af bøder mv.
 - 3.1. Baggrund
 - 3.2. Forhøjelse af bøder
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.1.1. Færdselslovens straffebestemmelser
 - 3.2.1.2. Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000
 - 3.2.2. Rigsadvokatens overvejelser
 - 3.2.2.1. Indledning
 - 3.2.2.2. Minimumsbøden
 - 3.2.2.3. Andre forhøjelser
 - 3.2.2.3.1. Overtrædelser omfattet af klippekortordningen
 - 3.2.2.3.2. Overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten eller kørselsforbud
 - 3.2.2.3.3. Hastighedsoverskridelser
 - 3.2.2.3.4. Øvrige særlige forhøjelser fordelt efter trafikanttype
 - 3.2.2.3.4.1. Gående, cyklister og ridende
 - 3.2.2.3.4.2. Knallerter
 - 3.2.2.3.4.3. Andre motordrevne køretøjer end knallerter
 - 3.2.2.3.4.4. Overtrædelser hovedsageligt vedrørende tunge køretøjer
 - 3.2.2.3.5. Pristalsregulering af øvrige bøder
 - 3.2.3. Justitsministeriets overvejelser
 - 3.3. Gentagelsesvirkning
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Rigsadvokatens overvejelser
 - 3.3.3. Justitsministeriets overvejelser
 4. Obligatorisk konfiskation af køretøjet ved kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden
 - 4.1. Gældende ret
 - 4.1.1. Kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden
 - 4.1.2. Færdselslovens regler om konfiskation
 - 4.1.2.1. Fakultativ konfiskation
 - 4.1.2.2. Obligatorisk konfiskation
 - 4.1.3. Justitsministeriets overvejelser
 5. Kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv.
 - 5.1. Gældende ret

- 5.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 5.2.1. Straf og førerretsfrakendelse for overtrædelse af nulgrænsen
 - 5.2.2. Obligatorisk konfiskation af køretøjer i forbindelse med overtrædelse af nulgrænsen
- 6. Ansvarssubjektet i sager om manglende brug af sikkerhedssele og styrthjelm mv.
 - 6.1. Gældende ret
 - 6.2. Justitsministeriets overvejelser
- 7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.
- 8. Hørte myndigheder, organisationer mv.
- 9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at forbedre færdselssikkerheden ved en række forhøjelser af bøderne på færdselsområdet, en udvidet adgang til at konfiskere køretøjer fra førere, som kører uden førerret, og en skærpelse af reglerne om førerretsfrakendelse for kørsel efter indtagelse af euforiserende stoffer mv.

Et af hovedelementerne i lovforslaget er en revision af de gældende bødetakster på færdselsområdet, som for en stor dels vedkommende ikke har været reguleret siden 2000 eller tidligere. Der lægges op til en generel forhøjelse af bødetaksterne, ligesom det er hensigten med de foreslåede nye bødetakster i højere grad at sikre sammenhæng mellem de enkelte overtrædelsers grovhed og bødernes størrelse.

Dernæst tager lovforslaget sigte på at udvide færdselslovens konfiskationsordning, således at kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden fremover skal kunne medføre konfiskation af køretøjet på obligatorisk grundlag.

Lovforslaget indebærer endvidere visse skærper af sanktionerne for kørsel med bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet, navnlig således at overtrædelse af den såkaldte nulgrænse som hovedregel fremover vil medføre ubetinget (og ikke betinget) frakendelse af førerretten.

Endelig indeholder lovforslaget enkelte ændringer i bestemmelserne om ansvarssubjektet i sager om overtrædelse af pligten til at anvende sik-

kerhedssele og styrthjelm. Denne del af forslaget er en konsekvens af, at den kriminelle lavalder er blevet sænket fra 15 til 14 år, således at handlinger foretaget af 14-årige nu kan medføre straf.

2. Lovforslagets baggrund og hovedindhold

Det foreslås for det første, at *bødetaksterne på færdselsområdet* generelt forhøjes som følge af den almindelige prisudvikling, og at bøderne for visse overtrædelser derudover hæves under hensyn til den færdselsikkerhedsmæssige risiko, som overtrædelserne indebærer. Samtidig præciseres de gældende principper om gentagelsesvirkning inden for normalstrafferammen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3-11, bemærkningernes punkt 3 nedenfor og bilag 2 til lovforslaget.

Det foreslås endvidere at udvide kredsen af færdselslovsovertrædelser, som kan medføre konfiskation af køretøjet på obligatorisk grundlag. Nærmere bestemt indebærer forslaget, at kørsel uden at have erhvervet kørekort og kørsel i frakendelsestiden skal være omfattet af ordningen om obligatorisk konfiskation, hvorefter en række nærmere opregnede overtrædelser medfører konfiskation, hvis føreren inden for 3 år gør sig skyldig i tre af sådanne forhold. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 17-19, og bemærkningernes punkt 4 nedenfor.

Herudover indebærer lovforslaget en vis skærpelse af sanktionerne for kørsel efter indtagelse af euforiserende stoffer mv. Nærmere bestemt lægges der med forslaget op til som udgangspunkt at sidestille overtrædelse af den såkaldte nulgrænse i færdselslovens § 54, stk. 1, med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, således at frakendelsen fremover i almindelighed vil skulle ske ubetinget og ikke betinget. Endvidere foreslås den bødestraf, der normalt idømmes ved førstegangsovertrædelse af nulgrænsen, som udgangspunkt fordoblet fra en halv til en hel måneds nettoløn, ligesom sådanne overtrædelser som udgangspunkt vil blive omfattet af færdselslovens regler om obligatorisk konfiskation af køretøjer. De foreslåede sanktionsskærper omfatter efter forslaget dog ikke tilfælde, hvor det pågældende bevidthedspåvirkende stof er indtaget i henhold til en lovlig recept, men hvor den foreskrevne dosis er overskredet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 12-14 og 16, og bemærkningernes punkt 5 nedenfor.

Endelig indeholder lovforslaget en justering af reglerne om en førers strafsanktionerede pligt til at påse, at passagerer under 15 år anvender

sikkerhedssele eller styrthjelm mv. Som en konsekvens af, at den kriminelle lavalder er blevet sænket fra 15 til 14 år, foreslås det således, at 14-årige fremover selv skal bære det strafferetlige ansvar for overholdelse af reglerne om sikkerhedssele, styrthjelme og antallet af passagerer, der lovligt kan befordres, mens førerens ansvar som følge heraf foreslås begrænset til at gælde passagerer under 14 år. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningernes punkt 6 nedenfor.

3. Forhøjelse af bøder mv.

3.1. Baggrund

Bødefastsættelsen på færdselsområdet er i høj grad baseret på standardbødetakster. Disse bødetakster fremgår af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager, som rettet senest i august 2010.

En stor del af bødetaksterne er ikke ændret siden 2000. På visse områder er bøderne dog skærpet ved lovændringer. Det gælder bl.a. bøderne for overskridelse af hastighedsgrænserne, spirituskørsel og flugtbilisme.

Ud fra den betragtning at en stor del af bødetaksterne – set i forhold til løn- og prisudviklingen – næppe (længere) kan antages at have nogen nævneværdig præventiv effekt, og at der som følge af ovennævnte skærper af enkelte bødestrafte kan være behov for generelt at vurdere, om der er indbyrdes overensstemmelse mellem størrelsen af bøderne for de enkelte overtrædelser, har Rigsadvokaten efter aftale med Justitsministeriet foretaget en gennemgang af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 med henblik på at vurdere, i hvilket omfang der kan være grundlag for at forhøje de gældende bødetakster.

Resultaterne af dette arbejde fremgår af Rigsadvokatens redegørelse fra november 2009 med de rettelser, der følger af Rigsadvokatens brev af 20. oktober 2010. Redegørelsen samt brevet er optaget som bilag 2 til dette lovforslag.

3.2. Forhøjelse af bøder

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Færdselslovens straffebestemmelser

Færdselslovens straffebestemmelser fremgår af lovens §§ 117-118 a. Færdselslovsovertrædelser straffes som udgangspunkt med bøde. For nogle overtrædelser kan straffen dog i visse tilfælde stige til fængsel. Det drejer sig f.eks. om spirituskørsel, narkokørsel, særlig hensyns-

løs kørsel, kørsel i frakendelsestiden og kørsel uden at have erhvervet førerret.

Færdselslovens § 117 omhandler straffen for spirituskørsel med motor-køretøj, stor knallert, traktor eller motorredskab og overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2 (kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv.). Medmindre der er grundlag for at fastsætte en frihedsstraf efter § 117, stk. 2, straffes sådan kørsel med bøde, jf. § 117, stk. 1.

Færdselslovens § 117 a omhandler straffen for kørsel i frakendelsesti- den. Medmindre der er grundlag for at fastsætte en frihedsstraf efter § 117 a, stk. 2, straffes sådan kørsel med bøde, jf. § 117 a, stk. 1.

Det fremgår af færdselslovens § 117 b, at der ved bøder for spirituskør- sel mv. efter § 117, stk. 1, og ved bøder for kørsel i frakendelsestiden efter § 117 a, stk. 1, skal tages hensyn til den pågældendes indtægtsfor- hold på gerningstidspunktet.

Færdselslovens § 117 c omhandler spirituskørsel med lille knallert. Medmindre den pågældende tidligere er dømt for spirituskørsel, straffes sådan kørsel med bøde.

Efter færdselslovens § 117 d, stk. 1, straffes overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, med fængsel indtil 1 år. Hvis der foreligger formildende om- stændigheder er straffen dog bøde. Overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, vedrører tilfælde, hvor en trafikant, der bliver indblandet i et færdsels- uheld, undlader i muligt omfang at yde hjælp til personer, der kan være kommet til skade.

§ 117 d, stk. 2, vedrører straffen for kørsel uden at have erhvervet førerret. Medmindre der foreligger skærpende omstændigheder, straffes sådan kørsel med bøde.

Færdselslovens § 118, stk. 1, indeholder en nærmere opregning af de øv- rige færdselslovsovertrædelser, der kan medføre straf. Medmindre over- trædelserne kan karakteriseres som særlig hensynsløs kørsel, straffes de pågældende overtrædelser med bøde. De overtrædelser, der er omfattet af bestemmelsen, er § 3, stk. 1 og 2, §§ 4-8, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2- 6, § 10, § 12, §§ 14-52, § 54, stk. 3-5, § 55 a, stk. 1, § 60, stk. 5, § 60 a, stk. 5, § 62, stk. 2 og 3, §§ 63-65, § 67, § 70, stk. 1 og 2, § 72, §§ 74- 75, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, §§ 86-88, §§ 97-99 og § 105. Det

drejer sig bl.a. om vigepligtsforseelser, hastighedsoverskridelser, overskridelse af spærrelinjer mv.

På samme måde straffes den, der tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven eller undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

For en række af de overtrædelser, der er nævnt i § 118, stk. 1, følger det af § 118, stk. 2, at der skal udmåles en skærpet bøde. Det gælder således ved overtrædelse af § 4, stk. 1, § 5, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 14, stk. 1 og 2, § 15, stk. 1-4, § 16, § 17, stk. 1, §§ 18-29, §§ 31-36, § 37, stk. 4, § 41, §§ 44-49, § 50, stk. 2 og 3, §§ 51 og 52, § 54, stk. 3-5, § 62, stk. 3, § 63, stk. 1 og 2, § 64, § 65, stk. 1, § 67, § 70, stk. 1 og 2, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, og §§ 87 og 88. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved overtrædelse af § 65, stk. 2, når overtrædelsen vedrører et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2.

Endvidere foreskriver færdselslovens § 118, stk. 3-5, visse særligt skærpede regler om bødeudmålingen i sager om hastighedsovertrædelser. De generelle hastighedsbegrænsninger findes i færdselslovens § 42, mens § 43 omhandler hastighed for særlige typer af køretøjer. Reglerne i § 118, stk. 3-5, omfatter ikke overskridelser af de særlige hastighedsgrænser for knallerter i færdselslovens § 43 a.

Det fremgår af § 118, stk. 3, at der ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af hastighedsgrænserne i §§ 42 og 43 skal tages hensyn til den generelle risikoforøgelse, som den pågældende hastighedsovertrædelse medfører. Ved hastighedsovertrædelser på motorveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen eller derover udmåles en skærpet bøde. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser begået ved kørsel med 1) biler med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg med tilkøbt påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn, 2) lastbiler, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, 3) busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, 4) vogntog bestående af de under nr. 2 og 3 nævnte køretøjer og registreringspligtige påhængskøretøjer, 5) ledbusser eller 6) motorcykel med tilkøbt påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab.

Ifølge § 118, stk. 4, skal det ved fastsættelsen af bøder for overtrædel-

se af §§ 42 og 43, jf. stk. 3, tillige indgå som en skærpende omstændighed, hvis hastigheden har udgjort 140 km i timen eller derover. Bestemmelsen vedrører det såkaldte højhastighedstillæg, som er nærmere omtalt under punkt 3.2.2.3.3 nedenfor.

Herudover fremgår det af § 118, stk. 5, at der ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43, jf. stk. 3, udmåles en særlig skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser på andre veje end motorveje, hvis hastighedsoverskridelsen er på 30 pct. eller derover. Bestemmelsen vedrører det såkaldte "30 pct.-tillæg", som også er omtalt nærmere under punkt 3.2.2.3.3 nedenfor.

Endelig indeholder § 118, stk. 8, bl.a. hjemmel til, at der i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at der for visse typer af overtrædelser kan fastsættes en skærpet bøde.

Det følger af færdselslovens § 118 a, stk. 1, at bøder for overtrædelse af loven og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr. I medfør af stk. 2 kan bøder til personer med særlig lav indtægt dog udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

Bødefastsættelsen ved overtrædelser af færdselsloven eller forskrifter udstedt i medfør af loven er undergivet princippet om absolut kumulation, som følger af færdselslovens § 118 a, stk. 3 og 4. Heraf fremgår bl.a., at hvis der til samtidig pådømmelse foreligger flere overtrædelser af færdselsloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf, som medfører idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen som udgangspunkt for hver overtrædelse. Samme princip fører til, at hvis en overtrædelse medfører idømmelse af frihedsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmes som udgangspunkt en bøde ved siden af frihedsstraffen. Det bemærkes dog, at princippet om absolut kumulation efter færdselslovens § 118 a, stk. 5, kan fraviges, når særlige grunde taler for det.

3.2.1.2. Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000

Bestemmelserne i § 118 a er indsat i færdselsloven ved lov nr. 475 af 31. maj 2000 om ændring af færdselsloven (Bødefastsættelse), hvor den se-

nexte gennemgående revision af bødefastsættelsen på færdselsområdet fandt sted.

Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 blev udarbejdet på baggrund af den nævnte lovændring. Som nævnt ovenfor under punkt 3.1 er der siden 2000 foretaget flere ændringer af færdselsloven, som bl.a. har haft til hensigt at forhøje bøderne for visse færdselsforseelser. Den nævnte Rigsadvokatmeddelelse er løbende blevet justeret på baggrund af disse lovændringer.

Meddelelsen indeholder et meget stort antal vejledende bødetakster angående overtrædelser af de enkelte paragraffer i færdselsloven. Meddelelsen indeholder også i et vist omfang bødetakster angående overtrædelser af forskrifter, der er fastsat i medfør af loven. Bødetaksterne er fastsat dels på baggrund af tilkendegivelser i forarbejderne til de enkelte bestemmelser, dels på baggrund af retspraksis.

Hovedparten af bøderne på færdselsområdet er "faste bøder", der varierer fra en bøde på 500 kr. (minimumsbøden) til en bøde på 5.000 kr. i førstegangstilfælde. I enkelte tilfælde afhænger bødens størrelse dog af den pågældendes indtægt. Som eksempel herpå kan nævnes bødefastsættelsen ved spirituskørsel, hvor bøden i førstegangstilfælde med en promille på indtil 2,00 fastsættes til en måneds nettoløn ganget med promillens størrelse. I andre tilfælde fastsættes bøden i forhold til den procentvise overskridelse af den pågældende regel. Som eksempel herpå kan nævnes overtrædelse af de generelle hastighedsgrænser i færdselslovens § 42 og overtrædelse af reglerne i køre- og hviletidsforordningen.

Retningslinjerne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 anvendes af politiet og anklagemyndigheden, og det forudsættes i meddelelsen, at bødetaksterne i kataloget følges over hele landet. Det er endvidere Justitsministeriets indtryk, at de vejledende bødetakster i meddelelsen i almindelighed følges af domstolene ved afgørelsen af sager om overtrædelse af færdselsloven.

3.2.2. Rigsadvokatens overvejelser

3.2.2.1. Indledning

Som nævnt ovenfor under punkt 3.1 har Rigsadvokaten foretaget en gennemgang af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 og er i den forbindelse fremkommet med forslag til bødeforhøjelser, jf. bilag 2 til lovforslaget.

Rigsadvokaten har anført, at det må antages, at en effektiv håndhævelse af en så entydigt adfærdsregulerende lov som færdselsloven i høj grad er afhængig af trafikanternes opfattelse af risikoen for at blive grebet i en overtrædelse. Herudover er det af væsentlig betydning, at der opretholdes et effektivt sanktionssystem, hvor bøderne må have en sådan størrelse, at de virker præventivt.

Under henvisning til, at en stor del af bødetaksterne for overtrædelse af færdselsloven ikke forud for eller siden 2000 er ændret, har Rigsadvokaten endvidere anført, at flere af de fastsatte bøder set i forhold til løn- og prisudviklingen samt overtrædelseernes karakter næppe kan antages at have nogen præventiv effekt af betydning i dag. Rigsadvokaten har på den baggrund fremsat en række forslag til bødeforhøjelser. Disse forslag er gengivet i kort form nedenfor. For en mere detaljeret gennemgang af forslagene henvises til Rigsadvokatens redegørelse i bilag 2 til lovforslaget.

Det bemærkes, at Rigsadvokaten generelt ikke har fundet anledning til at foreslå forhøjelse af bødetakster, der har været undergivet lovregulering i de senere år som f.eks. færdselslovens regler om kørsel i frakendelsestiden, spirituskørsel og kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv. De pågældende lovændringer er gennemgået nærmere under afsnit 2.2 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

Rigsadvokaten har i redegørelsen afslutningsvis anført, at gennemførelse af forslagene om forhøjelse af bøderne på færdselsområdet antageligt vil kunne rejse spørgsmål om det hensigtsmæssige i, at lovgivningsmagten giver domstolene detaljerede anvisninger for straffens fastsættelse på området.

Rigsadvokaten bemærker i den forbindelse, at der navnlig på færdselsområdet gennem de seneste mange år har udviklet sig en praksis for, at der i forarbejder til ændringer af færdselsloven fastsættes relativt præcise anvisninger til domstolene om straffniveauet. Baggrunden herfor er det betydelige antal ensartede sager på området, hvor straffene i vidt omfang fastsættes takstmæssigt, og hvor personlige forhold kun tillægges begrænset betydning ved strafudmåling.

Det anføres videre i redegørelsen, at hvis en ændret praksis for sanktionerne i disse tilfælde ikke ligger klar fra starten, vil politiet og anklage-

myndigheden ikke kunne afgøre sagerne ved bødeforelæg, men vil være nødsaget til at indbringe et antal sager for domstolene, indtil der foreligger retspraksis på området. Dette vil medføre en forøget ressourceanvendelse hos både domstolene og anklagemyndigheden, ligesom sigtede i lignende sager må afvente udfaldet af prøvesagerne, før deres sager kan afgøres.

Endelig anfører Rigsadvokaten, at anvisninger om strafniveauet i lovens forarbejder ikke vil afskære domstolene fra i særlige tilfælde efter en konkret, individuel vurdering at fravige bødetaksterne i den enkelte sag.

3.2.2.2. Minimumsbøden

Efter Rigsadvokatens opfattelse må en bøde på 500 kr. for de fleste mennesker antages at udgøre et forholdsvis beskæmt beløb set i lyset af løn og prisudviklingen siden den seneste gennemgribende revision af bødekataloget i 2000. En bøde i denne størrelsesorden kan derfor opleves som en tilkendegivelse af, at der er tale om en bagatelagtig forseelse. En minimumsbøde på 500 kr., jf. færdselslovens § 118 a, stk. 1, kan derfor efter Rigsadvokatens opfattelse ikke antages at have nogen præventiv effekt af betydning. Hertil kommer, at standsnings- og parkeringsafgiften i færdselslovens § 121, stk. 5, udgør 510 kr., og at kontrolafgiften for at køre uden gyldig rejsehjemmel i S-tog nu er 750 kr.

På denne baggrund finder Rigsadvokaten, at der er grundlag for at hæve den nugældende minimumsbøde således, at der som udgangspunkt ikke udstedes bøder på under 1.000 kr. for overtrædelser af færdselsloven med motordrevet køretøj (biler, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert), mens minimumsbøden for gående, cykler, hestevogne og ridende efter Rigsadvokatens opfattelse passende kan fastsættes til 700 kr.

Rigsadvokaten bemærker i den forbindelse, at overtrædelser, der begås med motordrevne køretøjer, generelt må vurderes som mere trafikfarlige for både føreren selv og andre trafikanter end de overtrædelser, der begås af de såkaldte "bløde trafikanter" som gående og cyklister. Der findes således overtrædelser af færdselsloven begået af gående, cyklister m.fl., som efter Rigsadvokatens opfattelse ikke kan begrunde en minimumsbøde på 1.000 kr. henset til disse trafikanters generelt lavere trafikfarlighed.

Endvidere er overtrædelser af køre- og hviletidsforordningen undtaget fra Rigsadvokatens forslag om en minimumsbøde på 1.000 kr. Rigsadvokaten har herved lagt vægt på, at sanktionerne på dette område senest er ændret med virkning fra den 1. september 2005, og at der på nuværende tidspunkt ikke findes grundlag for en yderligere skærpelse af disse bøder. Dette gælder også den første bødeposition på 500 kr. til førere, som efter Rigsadvokatens opfattelse ikke kan undergives særlig forhøjelse, uden at dette berører det samlede sanktionssystem.

Som konsekvens af forslaget om forhøjelse af minimumsbøden bør der efter Rigsadvokatens opfattelse endvidere ske forhøjelse af beløbet i færdselslovens § 118 a, stk. 2, 2. pkt., om den mindste bøde, der kan fastsættes til personer med særlig lav indtægt. Dette beløb, som efter gældende ret er 300 kr., kan efter Rigsadvokatens opfattelse passende fastsættes til 500 kr. henset til størrelsen af de foreslåede minimumsbøder samt løn- og prisudviklingen siden 2000.

Det bemærkes, at Rigsadvokatens forslag om fastsættelse af en ny generel minimumsbøde ved overtrædelse af færdselsloven ikke forudsættes at ændre ved de særlige højere minimumsbøder, der er fastsat for enkelte overtrædelsestyper som f.eks. spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden.

Der henvises til afsnit 4.2 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3. Andre forhøjelser

3.2.2.3.1. Overtrædelser omfattet af klippekortordningen

Rigsadvokaten har foreslået, at der for overtrædelser omfattet af klippekortordningen fastsættes en vejledende bødetakst på 2.000 kr.

Klippekortordningen indebærer, at føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, betinget skal frakendes førerretten, hvis han eller hun inden for en periode af 3 år gør sig skyldig i tre overtrædelser af de i færdselslovens § 125, stk. 2, nævnte bestemmelser, der ikke i sig selv medfører frakendelse af førerretten efter § 125, stk. 1. Er der tale om en førstegangserhverver, vil der i stedet blive pålagt kørselsforbud, hvis den pågældende inden for de første 3 år efter erhvervelse af førerretten gør sig skyldig i to af de nævnte overtrædelser, jf. færdselslovens § 125, stk. 3, jf. § 127.

De overtrædelser, som er omfattet af klippekortordningen, er navnlig adfærdsbaserede overtrædelser, der er væsentlige for trafiksikkerheden, f.eks. fremkørsel mod rødt lyssignal, kørsel med for kort afstand til forankørende og tilsidesættelse af forbud mod overhaling. Hertil kommer overtrædelser af regler vedrørende fastspænding af og sikkerhedsudstyr til børn.

De gældende bødetakster for overtrædelser omfattet af klippekortordningen varierer fra bøder på 500 kr. til bøder på 1.500 kr. med undtagelse af bødetaksterne for hastighedsovertrædelser, der er særligt reguleret, jf. nærmere punkt 3.2.2.3.3 nedenfor.

Rigsadvokaten har som begrundelse for forslaget om at forhøje bøderne for klipforseelser bl.a. anført, at de overtrædelser, som er omfattet af klippekortordningen, på grund af deres farlighed for andre trafikanter eller farlighed for medbragte børns sikkerhed generelt bør straffes med en væsentlig højere bøde end den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr. for motordrevne køretøjer. Rigsadvokaten har endvidere anført, at der – henset til overtrædelsernes karakter, herunder at alle overtrædelser medfører klip i kørekortet – ikke er grundlag for at opretholde den eksisterende forskel på bødetaksterne.

Den forhøjede bøde på 2.000 kr. skal efter Rigsadvokatens forslag dog ikke anvendes ved hastighedsovertrædelser, som er omfattet af klippekortordningen. Baggrunden herfor er, at bøderne ved overtrædelse af færdselslovens hastighedsbestemmelser er særligt reguleret, og at Rigsadvokaten har foreslået andre generelle forhøjelser i relation til disse bøder. Der henvises til punkt 3.2.2.3.3 nedenfor.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.4 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.2. Overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten eller kørselsforbud

De almindelige bestemmelser om frakendelse af førerretten findes i færdselslovens § 125 (betinget frakendelse) og § 126 (ubetinget frakendelse) samt i § 127 om kørselsforbud og § 128 om frakendelsestidens længde.

Når der er tale om overtrædelser af en sådan grovhed, at frakendelse af førerretten kan komme på tale, er der fast praksis for, at bøden – uan-

set den vejledende bødetakst for den enkelte overtrædelse – ikke fastsættes til et beløb under 1.500 kr. Det bemærkes, at bøden på 1.500 kr. er en minimumsbøde, og der kan således forekomme situationer, hvor bøden vil være højere, herunder hvis der er begået flere overtrædelser af færdselsloven.

Rigsadvokaten har foreslået, at bøden for overtrædelser, der medfører betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten eller kørselsforbud fremover ikke fastsættes til beløb under 2.500 kr.

En bøde på 2.500 kr. vil efter Rigsadvokatens opfattelse udgøre en passende sanktion i de tilfælde, hvor førerens adfærd i trafikken har været så grov, at der i sagen er grundlag for betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten eller kørselsforbud. Ved den foreslåede forhøjelse har Rigsadvokaten på den ene side lagt vægt på, at bøden herved bliver højere end den foreslåede bødetakt på 2.000 kr. ved overtrædelser omfattet af klippekortordningen, og på den anden side at føreren ved siden af bøden skal afholde ikke ubetydelige udgifter til køreprøver og kurser mv. for at beholde/generhverve førerretten.

Reglerne om førerretsfrakendelse omfatter i dag ikke retten til at føre lille knallert. Justitsministeriet forventer imidlertid i indeværende folketings-samling at fremsætte et særskilt lovforslag om knallerter, hvor der bl.a. vil blive lagt op til at indføre en helt ny ordning om frakendelse af retten til at føre lille knallert. Rigsadvokaten har i sit brev af 20. oktober 2010, jf. bilag 2, i lyset af det nævnte lovforslag foreslået, at der – hvis lovforslaget om knallerter vedtages – indføres en ny bødetakst på 2.000 kr. for overtrædelser, der medfører frakendelse af retten til at føre lille knallert.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.5 i Rigsadvokatens redegørelse og til Rigsadvokatens tillæg hertil af 20. oktober 2010, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.3. Hastighedsoverskridelser

Som nævnt ovenfor under punkt 3.2.1 indeholder færdselslovens § 118, stk. 3-5, regler om udmåling af særligt skærpede bøder i visse sager om hastighedsovertrædelser begået med andre motordrevne køretøjer end knallerter. Ved bøderegningen i sager om hastighedsovertrædelser tages der udgangspunkt i den procentuelle overskridelse af den aktuelle hastighedsgrænse, og bøderegningen sker efter en progressivt stigende skala, der afspejler den risikoforøgelse, som hastighedsoverskridelsen

medfører. De gældende bødetakster fremgår af afsnit 4.7.2 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

I modsætning til mange af de øvrige bøder på færdselsområdet er der i de seneste år løbende sket skærpelser af hastighedsbøderne, herunder ved indførelse af det såkaldte højhastighedstillæg i færdselslovens § 118, stk. 4, i 2003, og ved indførelse af "30 pct.-tillægget" i § 118, stk. 5, i 2004, og bøderne ved hastighedsoverskridelser fastsættes generelt højere end flertallet af de øvrige bøder for overtrædelse af færdselsloven.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør forslaget om en generel forhøjelse af minimumsbøden fra 500 kr. til 1.000 kr., jf. ovenfor under punkt 3.2.2.2, dog også omfatte den laveste bøde på 500 kr. ved hastighedsovertrædelser. Med henblik på at bevare den indbyrdes sammenhæng mellem bødetaksterne finder Rigsadvokaten endvidere, at der også bør ske en forhøjelse af de øvrige bødepositioner for overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 3-5, jf. §§ 42-43, med 500 kr.

Rigsadvokaten har endvidere fundet, at der kan være anledning til at skærpe bøderne yderligere i forhold til de mere betydelige hastighedsovertrædelser, som begås på landeveje og i byen. En sådan skærpelse vil kunne gennemføres ved at forhøje det særlige bødetillæg på 500 kr. ved hastighedsovertrædelser på 30 pct. eller derover, som begås på andre veje end motorveje, jf. færdselslovens § 118, stk. 5. Rigsadvokaten foreslår, at dette tillæg forhøjes til 1.000 kr.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør der derudover ske en forhøjelse af højhastighedstillægget, jf. færdselslovens § 118, stk. 4, hvis størrelse afhænger af hastighedsoverskridelsen. Det mindste takstmæssige tillæg er 500 kr., og der er samtidig 500 kr. mellem hver enkelt takst. Rigsadvokaten foreslår, at alle de nuværende takster for højhastighedstillæg forhøjes med 500 kr. Højhastighedstillægget fastsættes kun ved kørsel med en hastighed på 140 km/t og derover, hvilket efter Rigsadvokatens vurdering hovedsageligt forekommer på motorveje.

Sammenfattende indebærer Rigsadvokatens forslag således, at

- 1) alle de almindelige bødetakster, som er fastsat i overensstemmelse med færdselslovens § 118, stk. 3, forhøjes med 500 kr.,
- 2) tillægget for hastighedsoverskridelser på 30 pct. eller derover på andre veje end motorveje, jf. færdselslovens § 118, stk. 5, forhøjes fra 500 kr. til 1.000 kr.,

3) alle takster for tillægget ved hastigheder på 140 km i timen eller derover, jf. færdselslovens § 118, stk. 4, forhøjes med 500 kr.

Afhængig af de konkrete omstændigheder stiger bøden således i det enkelte tilfælde enten med 500, 1.000 eller 1.500 kr. i forhold til det aktuelle niveau.

Gennem de foreslåede forhøjelser af bødetaksterne fastholdes et bødeniveau, der efter Rigsadvokatens opfattelse sender et klart signal til bilisterne om, at hastighedsovertrædelser både på landeveje, i byen og på motorveje er uacceptable.

Der henvises nærmere til afsnit 4.7 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

Som nævnt ovenfor under punkt 3.2.1 indeholder færdselslovens § 43 a særlige regler om hastighedsgrænser for knallerter. Den gældende bødetakst for overtrædelse af § 43 a er som udgangspunkt 500 kr. uanset hastighedsoverskridelsens størrelse. Hastighedsovertrædelser begået med stor knallert, der er af en sådan størrelse, at førerretten skal frakendes, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 3, straffes dog – ligesom andre overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten – med en bøde på 1.500 kr.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at det nuværende sanktionssystem med en fast bøde på 500 kr. ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til den færdselssikkerhedsmæssige risiko, som hastighedsoverskridelser medfører. Rigsadvokaten har derfor foreslået at omlægge bodeberegningen i sager om hastighedsovertrædelser begået på knallert således, at der med udgangspunkt i den procentuelle overskridelse af hastighedsgrænsen i færdselslovens § 43 a fastsættes bøder efter en stigende skala.

Rigsadvokaten har foreslået, at følgende takster anvendes:

Hastighedsoverskridelse	Lille knallert
Under 30 pct.	1.000 kr.
30-60 pct.	1.500 kr.
Mere end 60 pct.-100 pct.	2.000 kr. (betinget frakendelse)
Mere end 100 pct. eller mere end 100 km i timen	2.000 kr. (ubetinget frakendelse)

Hastighedsoverskridelse	Stor knallert
--------------------------------	----------------------

Under 30 pct.	1.000 kr.
30-60 pct.	2.000 kr. (klipovertrædelse)
Mere end 60 pct.-100 pct.	2.500 kr. (betinget frakendelse)
Mere end 100 pct. ved hastigheder på mere end 100 km i timen eller ved kørsel med 200 km i timen eller derover.	2.500 kr. (ubetinget frakendelse)

For så vidt angår bøderne for hastighedsovertrædelser begået på lille knallert skal Rigsadvokatens forslag bl.a. ses i lyset af det lovforslag om knallerter, der som nævnt ovenfor under punkt 3.2.2.3.2 forventes fremsat i indeværende folketingssamling. Det ovenfor angivne skema over bødesystemet for hastighedsoverskridelser på lille knallert forudsætter således, at lovforslaget om knallerter vedtages.

I tilfælde af at der ikke vedtages et lovforslag, der indfører kørekort til lille knallert og i tilknytning hertil en frakendelsessanktion, foreslår Rigsadvokaten i stedet følgende bødetakster anvendt for hastighedsovertrædelser begået med lille knallert:

Hastighedsoverskridelse	Lille knallert
Under 50 pct.	1.000 kr.
50-99 pct.	1.500 kr.
100 pct. eller mere	2.000 kr.

Den foreslåede bøde på 2.500 kr., for hastighedsoverskridelser begået på stor knallert, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, skal ses i lyset af bestemmelserne i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 11 og 12, som blev indført ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholåbning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.). Efter de nævnte bestemmelser skal der ske ubetinget frakendelse af førerretten, hvis føreren har kørt med en hastighed på 200 km i timen eller ved kørsel med en hastighed på mere end 100 km i timen har overskredet den tilladte hastighedsgrænse med mere end 100 pct.

Der henvises nærmere til afsnit 4.3.3 i Rigsadvokatens redegørelse og til Rigsadvokatens tillæg hertil af 20. oktober 2010, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.4. Øvrige særlige forhøjelser fordelt efter trafikanttype

Ud over de bødeforhøjelser, som fremgår ovenfor under punkt 3.2.2.2-

3.2.2.3.3, har Rigsadvokaten foreslået en række forhøjelser gældende for særlige typer af overtrædelser, som kan fordeles efter trafikanttype.

3.2.2.3.4.1. Gående, cyklister og ridende

Rigsadvokaten har for det første overvejet, om der er særlige trafikfarlige forseelser begået af *gående, cyklister eller ridende*, som eventuelt bør sanktioneres med en højere bøde end den foreslåede minimumsbøde på 700 kr., jf. punkt 3.2.2.2 ovenfor.

Rigsadvokaten har ikke fundet anledning til at foreslå forhøjede bøder for gående og ridende. Rigsadvokaten har i den forbindelse lagt vægt på, at disse trafikanters overtrædelser af færdselsloven i de fleste tilfælde kun udgør en fare for den pågældende selv.

Cyklisters adfærd kan efter Rigsadvokatens opfattelse derimod i højere grad skabe trafikfarlige situationer, der er alvorlige for andre trafikanter. Rigsadvokaten har på den baggrund foreslået, at der ved særlig trafikfarlige overtrædelser bør gælde en forhøjet bøde for cyklister på 1.000 kr. frem for den foreslåede minimumsbøde på 700 kr.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør den forhøjede bøde på 1.000 kr. for cyklister omfatte de mest grundlæggende færdselsregler som kørsel over for rødt lys og kørsel mod kørselsretningen, jf. færdselslovens § 4, stk. 1 og 2, tilsidesættelse af ubetinget vigepligt, højrevigepligt og vigepligt ved svingning, jf. færdselslovens § 26, stk. 2-4 og 6, og vigepligt fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning. Rigsadvokaten har endvidere foreslået, at den forhøjede bøde skal gælde ved overtrædelser af forbuddet i færdselslovens § 55 a mod at anvende håndholdt mobiltelefon.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.3.2 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.4.2. Knallerter

Rigsadvokaten har for det andet overvejet, om der for visse overtrædelser begået med *knallert* bør fastsættes en højere bøde end minimumsbøden på 1.000 kr. Rigsadvokaten har i den forbindelse foreslået, at der fastsættes en forhøjet bøde ved de typer af overtrædelser, hvor bøden også foreslås forhøjet for cyklister, jf. ovenfor under punkt 3.2.2.3.4.1. Rigsadvokaten har foreslået, at bøden fastsættes til 1.500 kr. For stor knallert vil visse af de omhandlede overtrædelser dog medføre klip i

kørekortet, og bøden vil derfor skulle være 2.000 kr., jf. forslaget under punkt 3.2.2.3.1 ovenfor.

Rigsadvokaten har med hensyn til knallerter endvidere foreslået en forhøjet bøde på 1.500 kr. ved overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 4 (overladelse af føringen til en person, der er påvirket af spiritus mv.), § 67, stk. 2 (for høj maksimalhastighed og/eller konstruktive ændringer), § 65, stk. 1 og 2 (tilsidesættelse af oplysningspligten og overladelse af føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet), § 73, stk. 1, jf. bekendtgørelse om registrering og syn af køretøjer (efterligning eller uberettiget anvendelse af nummerplader) og § 81, stk. 1 (undladt at anvende styrthjelm).

Herudover har Rigsadvokaten foreslået en forhøjet bøde ved overtrædelse af færdselslovens § 37, stk. 4 (forbud mod kap- og væddeløbskørsel). Rigsadvokaten har foreslået en bøde på 1.500 kr., når overtrædelsen er begået med lille knallert, og en bøde på 2.000 kr., når overtrædelsen er begået med stor knallert (klipovertrædelse).

For så vidt angår hastighedsovertrædelser begået med knallert henvises til punkt 3.2.2.3.3 ovenfor.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.3.3 og 4.6.6 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.4.3. Andre motordrevne køretøjer end knallerter

Også for andre motordrevne køretøjer end knallerter har Rigsadvokaten overvejet, om der for visse overtrædelser – ud over dem, der medfører henholdsvis klip og førerretsfrakendelse, samt hastighedsoverskridelser, jf. afsnit 3.2.2.3.1-3.2.2.3.3 – bør fastsættes en højere bøde end minimumsbøden på 1.000 kr. ud fra en vurdering af overtrædelsens trafikfarlighed.

Efter de gældende bødetakster for motorkøretøjer medfører en række overtrædelser af *pligten til at respektere færdselstavler, afmærkning, signalanlæg mv.*, jf. færdselslovens § 4, stk. 1 og 2, en højere bøde end normalt, hvis overtrædelsen har været til ulempe for andre, og/eller hvis overtrædelsen har medført påkørsel. Normalbøden er typisk 500 kr., mens bøden i tilfælde af ulempe eller påkørsel typisk stiger til 1.000 kr.

Rigsadvokaten har ikke fundet anledning til at foreslå en videreførelse af denne graduering af bødetaksterne, navnlig fordi det ofte vil bero på tilfældigheder, om der i den konkrete situation opstår ulempe eller påkørsel af andre trafikanter. Det er Rigsadvokatens opfattelse, at der i stedet bør fastsættes en bødetakst, som afspejler overtrædelsens generelle farlighed.

Rigsadvokaten har nærmere foreslået, at bøden for overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1 og 2, fremover fastsættes til 1.500 kr. Forslaget omfatter ikke de overtrædelser af § 4, stk. 1 og 2, som er omfattet af klippekortordningen. For sådanne overtrædelser foreslås som nævnt i punkt 3.2.2.3.1 ovenfor en bøde på 2.000 kr.

Rigsadvokaten har endvidere foreslået, at bøden for overtrædelse af forbuddet i færdselslovens § 55 a om *anvendelse af håndholdt mobiltelefon* forhøjes fra den gældende takst på 500 kr. til 1.500 kr.

Herudover har Rigsadvokaten foreslået særlige bødeforhøjelser for så vidt angår *tilfælde, hvor andre motordrevne køretøjer end knallerter overlades til en person uden kørekort hertil eller en person, der er spirituspåvirket mv.*, jf. færdselslovens § 65, stk. 2, og § 54, stk. 4.

Efter § 65, stk. 2, må ejeren (brugeren), føreren og den, der i øvrigt har rådighed over et motordrevet køretøj, ikke overlade føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet. Overtrædelse af bestemmelsen straffes i dag som udgangspunkt med en bøde på 500 kr., medmindre overtrædelsen vedrører et tungt køretøj. I disse tilfælde fastsættes en særlig skærpet bøde på 5.000 kr. Den særlig skærpede bøde for tunge køretøjer blev indført ved lov nr. 557 af 24. juni 2005 om ændring af færdselsloven og pasloven.

Rigsadvokaten har foreslået, at bøden for overtrædelse af § 65, stk. 2, når overtrædelsen vedrører andre køretøjer end tunge køretøjer, fastsættes til en bøde på 2.500 kr. svarende til halvdelen af bøden for overtrædelser begået med tunge køretøjer. En bøde på 2.500 kr. vil samtidig svare til den bøde, der efter den lovændring, som blev gennemført ved lov nr. 347 af 6. maj 2009, gives for overtrædelse af oplysningspligten i § 65, stk. 1, for andre køretøjer end tunge køretøjer.

For så vidt angår overtrædelser af færdselslovens § 54, stk. 4 (overladelse af føringen til en person, der er påvirket af spiritus mv.), har Rigs-

advokaten foreslået en forhøjelse af bøden til 2.500 kr.

Både med hensyn til § 65, stk. 2, og § 54, stk. 4, har Rigsadvokaten dog bemærket, at bøden til ejeren (brugeren) mv. ikke bør fastsættes højere end den bøde, der fastsættes i forhold til føreren. Hvis bøden til føreren undtagelsesvis fastsættes lavere end 2.500 kr., bør bøden til ejeren (brugeren) mv. også fastsættes til dette lavere beløb.

Rigsadvokaten har desuden foreslået bøderne for overtrædelse af færdselslovens § 80, stk. 1, om anvendelse af *sikkerhedssæle*, og § 81, stk. 1, om anvendelse af *styrthjelm* forhøjet fra 500 kr. til 1.500 kr.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.6 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.4.4. Overtrædelser hovedsageligt vedrørende tunge køretøjer

Rigsadvokaten har endvidere overvejet bødeniveauet for en række overtrædelser, der hovedsageligt vedrører tunge køretøjer. Det drejer sig bl.a. om overtrædelse af reglerne om køretøjers bredde, længde og højde, som fremgår af dimensionsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 657 af 19. juni 2007), der bl.a. er udstedt i medfør af færdselslovens § 84, stk. 1. Overtrædelse af bekendtgørelsen straffes efter de gældende takster med en bøde på 500 kr.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør føreren ved sådanne overtrædelser fremover straffes med en bøde på 1.000 kr. svarende til den foreslåede nye minimumsbøde, jf. punkt 3.2.2.2 ovenfor. I tilfælde, hvor en eventuel transportvirksomhed kan gøres ansvarlig for førerens overtrædelser, bør bøden til virksomheden efter Rigsadvokatens opfattelse fastsættes til 2.000 kr., da kørslen udføres i virksomhedens interesse, og en eventuel besparelse ved manglende overholdelse af reglerne kommer virksomheden til gode.

De foreslåede takster bør efter Rigsadvokatens opfattelse dog ikke finde anvendelse, hvis der er tale om overtrædelser af meget grov karakter. I sådanne tilfælde har Rigsadvokaten foreslået en bødetakst på 2.000 kr. til føreren og 4.000 kr. til virksomheden.

I dimensionsbekendtgørelsen er der med hjemmel i færdselslovens § 85, stk. 1, endvidere fastsat regler om *overlæs*, dvs. overskridelse af det tilladte akseltryk eller overskridelse af den tilladte totalvægt.

Bøden ved for højt akseltryk udregnes i pct. i forhold til køretøjets tilladte akseltryk. Efter de gældende takster fastsættes bøden til føreren til 20 kr. for hver pct., hvormed det faktiske akseltryk overstiger det tilladte, mens bøden til ejeren (brugeren) fastsættes til 50 kr. pr. pct. Beløbet oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500. Der anvendes en tolerancegrænse, så der kun rejses tiltale, hvis det tilladte akseltryk overskrides med mere end 7 pct. eller for enkeltaksler udgør mere end 500 kg. Tolerancegrænsen indebærer, at den mindste bøde efter oprunding er 500 kr. til både føreren og ejeren (brugeren).

Rigsadvokaten har foreslået at forhøje de nævnte takster fra 20 kr. til 75 kr. pr. pct. for føreren og fra 50 kr. til 150 kr. pr. pct. for ejeren (brugeren), der fortsat vil skulle oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500. Den mindste bøde vil herefter udgøre 1.000 kr. til føreren og 1.500 kr. til ejeren (brugeren)

For så vidt angår overtrædelse af reglerne om totalvægt for tunge køretøjer (tilladt totalvægt på over 3.500 kg) fastsættes bøden til føreren efter de gældende takster til 100 kr. for hver pct., hvormed den faktiske vægt overstiger den tilladte, og til 250 kr. pr. pct. til ejeren (brugeren) af køretøjet. Der anvendes også på dette område en tolerancegrænse på 7 pct. og en oprundingsregel, som indebærer, at den mindste bøde er 1.000 kr. til føreren og 2.000 kr. til ejeren (brugeren).

Rigsadvokaten har foreslået at forhøje de nævnte takster fra 100 kr. til 150 kr. pr. pct. for føreren og fra 250 kr. til 350 kr. pr. pct. for ejeren (brugeren), der fortsat vil skulle oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500. Den mindste bøde vil herefter udgøre 1.500 kr. til føreren og 3.000 kr. til ejeren (brugeren).

Med hensyn til overtrædelse af reglerne om totalvægt for mindre køretøjer (tilladt totalvægt på op til 3.500 kg) fastsættes bøden til føreren efter de gældende takster til 10 kr. for hver pct., hvormed den faktiske vægt overstiger den tilladte, og til 25 kr. pr. pct. til ejeren (brugeren) af køretøjet. Der anvendes også på dette område en tolerancegrænse på 7 pct. og en oprundingsregel.

Rigsadvokaten har foreslået at forhøje de nævnte takster fra 10 kr. til 75 kr. pr. pct. for føreren og fra 25 kr. til 150 kr. pr. pct. for ejeren (brugeren), der fortsat vil skulle oprundes til nærmeste beløb deleligt

med 500.

Rigsadvokaten har endvidere foreslået, at der som noget nyt fastsættes vejledende bødetakster for overtrædelse af *reglerne om særtransport*. Reglerne om særtransport fremgår af særtransportbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 374 af 23. april 2007), som er udstedt med hjemmel i færdselsloven. Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 indeholder i dag ingen vejledende retningslinjer vedrørende særtransporter, men Rigsadvokaten har både fra politikredse og transportbranchen modtaget opfordringer til at fastsætte bødetakster for dette område i meddelelsen.

Rigsadvokaten har anført, at en gennemgang af retspraksis på området giver grundlag for at antage, at overtrædelse af særtransportbekendtgørelsen som udgangspunkt straffes med en bøde på 1.000 kr. til føreren af køretøjet og 2.000 kr. til transportvirksomheden, der lader transporten udføre. Disse bødetakster gælder dog ikke mere alvorlige overtrædelser af bekendtgørelsen, som f.eks. kørsel med særtransport uden tilladelse (bekendtgørelsens § 14).

Rigsadvokaten har vurderet kørsel med særtransport uden tilladelse som den mest alvorlige overtrædelse af bekendtgørelsen og har foreslået, at bøden for en sådan overtrædelse fremover fastsættes til 3.000 kr. til føreren og 10.000 kr. til transportvirksomheden.

Rigsadvokaten har endvidere foreslået, at overtrædelse af vilkår eller krav om anvendelse af ledsagebil i forbindelse med særtransport (bekendtgørelsens § 22, stk. 4, og § 37) skal medføre en bøde på 2.000 kr. til føreren og 6.000 kr. til transportvirksomheden.

Herudover har Rigsadvokaten foreslået, at overtrædelse af andre centrale vilkår om område, tidspunkt, rute og særlig afmærkning og overtrædelse af vilkår om spærretider og eventuelt særlige meddelte vilkår (bekendtgørelsens § 22, stk. 4) skal medføre en bøde på 2.000 kr. til føreren og 4.000 kr. til transportvirksomheden.

Med hensyn til hastighedsbegrænsninger fremgår det af særtransportbekendtgørelsens 22, stk. 1, 1. pkt., at politiet påfører den størst tilladte hastighed på særtransporttilladelsen. Endvidere fremgår det af færdselslovens § 41, at et køretøjs hastighed altid skal være afpasset efter forholdene med særligt hensyn til andres sikkerhed. Rigsadvokaten har foreslået, at de takster, der er foreslået for overtrædelse af færdselslovens ha-

stighedsgrænser på alle veje med tunge køretøjer (incl. det særlige tillæg ved hastighedsoverskridelser på 30 pct. eller derover) skal finde tilsvarende anvendelse ved overtrædelse af en vilkårsbestemt hastighedsgrænse i forbindelse med særtransport. Der henvises nærmere til punkt 3.2.2.3.3 ovenfor.

For så vidt angår overtrædelse af færdselslovens § 41 i forbindelse med særtransport har Rigsadvokaten foreslået, at sådanne tilfælde straffes med en bøde på 3.000 kr.

Endelig har Rigsadvokaten foreslået, at øvrige overtrædelser af særtransportbekendtgørelsen og/eller vilkår i tilladelsen fastsat i medfør af bekendtgørelsen lige som efter gældende ret straffes med bøder på 1.000 kr. til føreren og 2.000 kr. til den virksomhed, der lader transporten udføre.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.3.4 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.5. Pristalsregulering af øvrige bøder

En række af de gældende bødetakster i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager vil ikke være omfattet af forslagene, der er beskrevet ovenfor under punkt 3.2.2.3.1-3.2.2.3.4. Det drejer sig om alle bødetakster, der efter de gældende retningslinjer straffes med en bøde, som overstiger minimumsbøden på 500 kr., men hvor der ikke er tale om bøder for overtrædelser omfattet af klippekortordningen, jf. punkt 3.2.2.3.1, overtrædelser, der medfører fratagelse af førerretten eller kørselsforbud, jf. punkt 3.2.2.3.2, hastighedsoverskridelser, jf. punkt 3.2.2.3.3, eller de øvrige særlige tilfælde, jf. punkt 3.2.2.3.4.

Rigsadvokaten har anført, at hovedparten af disse bødetakster ikke har været undergivet regulering siden 2000 eller tidligere. Rigsadvokaten har derfor foreslået, at disse bødetakster forhøjes således, at der tages hensyn til løn- og prisudviklingen siden 2000, og at bøderne efter denne forhøjelse oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500 kr.

Rigsadvokaten har oplyst, at udgangspunktet for pristalsreguleringen er en opskrivning fra 2000 til 2009, hvor satsreguleringsprocenten er anvendt, således som der har været praksis for i forbindelse med andre administrative forhøjelser af bødetakster, som Rigsadvokaten har

foretaget. I visse tilfælde, hvor der er tale om takster fra før 2000, er der foretaget pristalsregulering længere tilbage. Som eksempel på sidstnævnte kan nævnes bøden vedrørende overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, der ikke er reguleret siden lov nr. 468 af 10. juni 1997, hvorfor denne bøde foreslås reguleret fra 1997 til 2009-niveau.

En forhøjelse som følge af en pristalsregulering bør dog efter Rigsadvokatens opfattelse ikke omfatte de bødetakster, der er blevet reguleret inden for de seneste år. Rigsadvokaten finder således ikke anledning til at foreslå en pristalsregulering (eller anden forhøjelse) af bøderne for overtrædelse af færdselslovens § 9 om forpligtelser ved færdselsuheld, § 53 om spirituskørsel, § 54, stk. 1-3, om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv., overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1, og delvis stk. 2, reglerne om køre- og hviletid, jf. færdselslovens § 86 a, samt § 117 a om kørsel i frakendelsestiden.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.8 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan – med enkelte justeringer, jf. nærmere nedenfor – tilslutte sig Rigsadvokatens synspunkter og overvejelser, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Justitsministeriet er således enig med Rigsadvokaten i, at den nugældende minimumsbødetakst på 500 kr. i lyset af den almindelige prisudvikling må betragtes som meget lav og næppe kan antages af have nogen præventiv effekt af betydning. Justitsministeriet finder derfor ligesom Rigsadvokaten, at minimumsbøden bør hæves således, at der som udgangspunkt ikke udstedes bøder på under 1.000 kr. for overtrædelser af færdselsloven med motordrevet køretøj (biler, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert). Dette gælder dog ikke overtrædelser af reglerne om køre- og hviletid, jf. nedenfor.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig Rigsadvokatens forslag om, at minimumsbøden for gående, cyklister, ridende og førere af hestevogne henset til deres mindre trafikfarlighed skal udgøre 700 kr. For at sikre, at bøderne opleves som følelige, kan Justitsministeriet endvidere tilslutte sig forslaget om, at minimumsbøden for personer med særlig lav indtægt hæves fra 300 kr. til 500 kr.

Bøderne for overtrædelse af færdselsloven og forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven vil fortsat som udgangspunkt skulle udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr. Dette vil dog ikke gælde for gående, cyklister, ridende og førere af hestevogne og personer med særlig lav indtægt.

Det foreslås at ændre færdselslovens § 118 a, stk. 1, og ophæve den gældende bestemmelse i § 118 a, stk. 2, i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

Da sanktionssystemet for overtrædelse af reglerne om køre- og hviletid senest er ændret med virkning fra den 1. september 2005, og da de overtrædelser, som udløser en bøde på 500 kr., er små procentuelle overtrædelser af reglerne om minimumshvil og maksimal køretid, finder Justitsministeriet det – ligesom Rigsadvokaten – rigtigst at undtage bøderne på dette område fra forslaget om en minimumsbøde på 1.000 kr. for overtrædelser begået med motordrevet køretøj. Det foreslås derfor at ændre § 118 a, stk. 6 (fremover stk. 5), så den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr. ikke vil finde anvendelse på overtrædelser af køre- og hviletidsforordningen.

Endelig foreslås det at ophæve færdselslovens § 118, stk. 2, og § 118, stk. 8, 3.-6. pkt., som i dag indeholder en angivelse af nogle overtrædelser, hvor der skal eller kan udmåles en skærpet bøde. De nævnte bestemmelser, som er indsat i forbindelse med lovændringer, der tilsigtede skærpelser af bødestraffene på de pågældende områder, kan efter Justitsministeriets opfattelse efterlade et indtryk af, at bøden for overtrædelse af en bestemmelse, der skal eller kan medføre en skærpet bøde, vil være højere end bøden for overtrædelse af en bestemmelse, der ikke skal eller kan medføre en skærpet bøde. Sådan forholder det sig imidlertid ikke nødvendigvis. F.eks. fremgår det af færdselslovens § 118, stk. 2, at der skal udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af § 14, stk. 1 og 2. Efter de gældende bødetakster straffes sådanne overtrædelser dog normalt med den gældende minimumsbøde på 500 kr. Omvendt er den gældende bødetakst for overtrædelse af færdselslovens § 14, stk. 5, 3. pkt., 1.000 kr., men § 14, stk. 5, fremgår ikke af opregningen i § 118, stk. 2.

Som et alternativ til ophævelse af de nævnte bestemmelser har Justitsministeriet overvejet, om færdselslovens § 118 i stedet kunne ændres således, at § 118, stk. 2, og stk. 8, 3.-6. pkt., fremover kom til at indeholde

en opregning af de bestemmelser, hvis overtrædelse skal medføre en bøde, der er højere end minimumsbøden. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det imidlertid være vanskeligt – og lovteknisk særegent – at lave en retvisende opregning heraf. Dette skyldes bl.a., at Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 ikke indeholder et udtømmende bødekatolog over samtlige de færdselsforseelser, der efter færdselsloven og forskrifter udstedt i medfør af loven, kan medføre bøde, og at det for en række overtrædelser afhænger af køretøjstypen og/eller hvilken handling overtrædelsen nærmere består i, om bøden skal overstige minimumsbøden eller ej.

På denne baggrund finder Justitsministeriet ikke grundlag for at ændre færdselslovens § 118, stk. 2, og § 118, stk. 8, 3.-6. pkt., og foreslår i stedet, at bestemmelserne ophæves.

Justitsministeriet forudsætter med lovforslaget, at bøderne for overtrædelserne opregnet i færdselslovens § 118, stk. 1, og § 117 d, stk. 2, og bøderne for overtrædelser af forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven fremover fastsættes i overensstemmelse med de takster, som er foreslået af Rigsadvokaten, jf. punkt 3.2.2 ovenfor og bilag 2 til lovforslaget.

Justitsministeriet finder dog, som nævnt ovenfor, at Rigsadvokatens forslag bør fraviges på enkelte punkter:

Som det fremgår ovenfor under punkt 3.2.2.3.4.3, har Rigsadvokaten foreslået, at bøden for overtrædelse af § 54, stk. 4, begået med motorkøretøjer (dvs. motorcykler og biler, herunder tunge køretøjer) generelt forhøjes til 2.500 kr. En tilsvarende forhøjelse foreslås for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 2, der begås med motorkøretøjer, bortset fra tunge køretøjer. Rigsadvokaten har i den forbindelse anført, at bøden dog ikke bør overstige bøden, der fastsættes til føreren af køretøjet i anledning af hans ulovlige kørsel.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør det forhold, at bøden til føreren i et konkret tilfælde fastsættes til et beløb, der er mindre end 2.500 kr. ikke nødvendigvis medføre, at bøden til den person, der har overladt køretøjet til føreren, også fastsættes til dette lavere beløb. For eksempel afhænger størrelsen af den bøde, som fastsættes for spirituskørsel, normalt af den pågældendes nettomånedsløn. Er en person uden indtægt er minimumsbøden dog efter praksis 1.500 kr. At føreren på grund af sine særlige økonomiske forhold får en bøde, der er lavere end 2.500 kr., bør således

efter Justitsministeriets opfattelse ikke automatisk medføre, at den person, som har overtrådt færdselslovens § 54, stk. 4, ved at overlade køretøjet til en spirituspåvirket person, tilsvarende får en bøde på 1.500 kr. i stedet for 2.500 kr.

Det anførte er ikke til hinder for, at domstolene i konkrete tilfælde ud fra en individuel vurdering kan fravige den angivne bødetakst i forhold til den person, som har overladt køretøjet til føreren, herunder f.eks. hvis den pågældende selv har en særlig lav indtægt.

Det anførte om, at en nedsættelse af bødestraffen til føreren ikke nødvendigvis skal medføre en tilsvarende nedsættelse af bødestraffen til den person, som har overladt køretøjet til føreren, forudsættes at gælde både i forhold til overtrædelser af færdselslovens § 54, stk. 4, og § 65, stk. 2, og i alle de tilfælde, hvor den lavere bødestraf til føreren er begrundet i den pågældendes unge alder eller indtægtsforhold. Hvor en lavere bødestraf til føreren er begrundet i andre forhold, er Justitsministeriet derimod enig med Rigsadvokaten i, at bøden til den person, som har overladt køretøjet til føreren, ikke bør overstige bøden til føreren. Som eksempel herpå kan nævnes, at bøden til føreren for kørsel uden førerret efter praksis fastsættes til 1.500 kr. (som foreslås forhøjet til 2.000 kr. som følge af pristalsregulering, jf. punkt 3.2.2.3.5 ovenfor), når overtrædelser består i kørsel på motorcykel med sidevogn, og føreren alene har førerret til solomotorcykel.

Rigsadvokatens forslag om (som udgangspunkt) at fastsætte bøden for overtrædelse af § 54, stk. 4, til 2.500 kr., når overtrædelser er begået med motorkøretøjer (dvs. motorcykler og biler) omfatter også overtrædelser begået med tunge køretøjer. Hvis ejeren mv. af et tungt køretøj overlader føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet, fastsættes der i dag som udgangspunkt en bøde på 5.000 kr., jf. færdselslovens § 65, stk. 2. Efter Justitsministeriets opfattelse bør bøden for overtrædelse af § 54, stk. 4, ikke være mindre end bøden for overtrædelse af § 65, stk. 2, da overladelse af føringen til f.eks. en spirituspåvirket person på samme måde som overladelse til en person uden kørekort vil kunne udgøre en betydelig færdselssikkerhedsmæssig risiko.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at der fremover fastsættes en bøde på 5.000 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 4, når overtrædelser vedrører et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2.

Det bemærkes, at Rigsadvokatens forslag ikke indebærer forhøjelser vedrørende de bødetakster, der er blevet reguleret inden for de seneste år. Ud over reglerne om køre- og hviletid drejer det sig om færdselslovens § 9 om forpligtelser ved færdselsuheld, § 53 om spirituskørsel, § 54, stk. 1-3 om kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer, sygdom mv., § 65, stk. 1, om oplysningspligt og – for så vidt angår tunge køretøjer – § 65, stk. 2, om ulovlig overladelse af køretøjet samt § 117 a om kørsel i frakendelsestiden. I overensstemmelse med Rigsadvokatens forslag indebærer lovforslaget ikke forhøjelse af disse bødetakster med undtagelse af bødetaksten for overtrædelse af den såkaldte nulgrænse i færdselslovens § 54, stk. 1, jf. nærmere punkt 5 nedenfor.

Det bemærkes endvidere, at Justitsministeriet kan tilslutte sig Rigsadvokatens vurdering af det hensigtsmæssige i, at lovgivningsmagten giver domstolene detaljerede anvisninger for straffens fastsættelse på færdselsområdet, jf. punkt. 3.2.2.1 ovenfor. Justitsministeriet skal herved – som Rigsadvokaten – bemærke, at en vedtagelse af lovforslaget ikke vil afskære domstolene fra i særlige tilfælde ud fra en konkret, individuel vurdering at fravige de angivne bødetakster i den enkelte sag.

Afslutningsvis bemærkes, at Rigsadvokatens Meddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande i færdselssager forudsættes opdateret i overensstemmelse med lovforslaget. Justitsministeriet forudsætter i den forbindelse, at der sker en opdatering af bødetaksterne for overtrædelser begået med lille knallert som foreslået i Rigsadvokatens brev af 20. oktober 2010, jf. bilag 2, uanset om der vedtages et lovforslag, som indfører kørekort til lille knallert og regler om frakendelse i relation hertil.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3-10.

3.3. Gentagelsesvirkning

3.3.1. Gældende ret

Det følger af straffelovens § 81, nr. 1, at det ved fastsættelsen af en straf i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen. Straffelovens § 81 retter sig alene mod den strafudmåling, som finder sted inden for den foreskrevne normalstrafferamme, dvs. den strafferamme, der fremtræder som lovens udgangspunkt og er tænkt anvendt i alle sædvanlige tilfælde. Er der ikke føjet noget hertil, angiver normalstrafferammen samtidig forbrydelsens eneste strafferamme. Bestemmelsen opstiller ingen faste tidsmæssige betingelser for, hvornår tidligere kriminalitet kan

medføre skærpet strafudmåling inden for normalstrafferammen.

I straffebestemmelser er der ud over en normalstrafferamme ofte fastsat en eller flere sidestrafferammer, der giver mulighed for at fravige normalstrafferammen i skærpende eller formildende retning. Herunder findes der både i straffeloven og i særlovgivningen straffebestemmelser, der giver mulighed for at anvende en forhøjet strafferamme i gentagelsestilfælde.

For sidestrafferammer, der forhøjer strafmaksimum i gentagelsestilfælde, gælder bestemmelsen i straffelovens § 84. Efter denne bestemmelse er det en betingelse for anvendelsen af bestemmelser om forhøjet straf eller andre retsfølger i gentagelsestilfælde, at gerningsmanden, inden gerningstidspunktet for den aktuelle forbrydelse, i den danske stat er fundet skyldig i en tidligere begået strafbar handling (eller forsøg på eller medvirken til en sådan), som loven tillægger gentagelsesvirkning i forhold til den nu begåede. Efter stk. 2 kan retten tillægge straffedomme afsagt uden for den danske stat samme gentagelsesvirkning som domme afsagt her i landet.

Det følger af § 84, stk. 3, at gentagelsesvirkningen ophører, når der, før den nye strafbare handling begås, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra endelig dom.

Den nugældende § 84 blev indført ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 om ændring af færdselsloven og retsplejeloven (Ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse m.v.), hvor den erstattede den tidligere § 81. Efter den tidligere bestemmelse i straffelovens § 81, stk. 3, var den tidsmæssige udstrækning af gentagelsesvirkningen 5 år.

Bestemmelsen i straffelovens § 84 gælder kun i det omfang andet ikke er bestemt i særlovgivningen. På færdselslovens område er der bl.a. fastsat bestemmelser om forhøjet straf i gentagelsestilfælde ved overtrædelse af § 54, stk. 1 og 2 (kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv.), samt ved spirituskørsel begået med motorkøretøj, stor knallert, traktor eller motorredskab. I disse tilfælde forhøjes strafferammen således i medfør af § 117, stk. 2, nr. 4 og 5, fra bøde til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren tidligere er frataget førerretten betinget eller på-

lagt kørselsforbud som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, og det nye forhold er begået inden 3 år efter, at den tidligere afgørelse blev endelig. Det samme gælder i medfør af § 117, stk. 2, nr. 6, hvis føreren tidligere er frakendt førerretten ubetinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden.

Også ved kørsel i frakendelsestiden kan der i gentagelsestilfælde anvendes en forhøjet sidestrafferamme. Efter færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 2, kan straffen for kørsel i frakendelsestiden således stige fra bøde til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren tidligere er straffet for kørsel i frakendelsestiden. Bestemmelsen er i sin nuværende udformning indsat i færdselsloven ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.). Af bemærkningerne til det pågældende lovforslag fremgår, at gentagelsesvirkningens tidsmæssige udstrækning for så vidt angår straffen for kørsel i frakendelsestiden ophører, når der, før den nye strafbare handling begås, er forløbet 10 år efter endelig dom. Der henvises til Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, side 171.

Endelig følger det af færdselslovens § 117 c, 2. pkt., at straffen for spirituskørsel med lille knallert kan stige fra bøde til fængsel indtil 1 år, hvis den pågældende tidligere er dømt for spirituskørsel. Der er ikke i tilknytning til denne bestemmelse fastsat særlige bestemmelser i færdselsloven, som afviger fra de almindelige regler om gentagelsesvirkning i straffelovens § 84.

Der er ikke herudover fastsat særlige bestemmelser i færdselsloven om anvendelse af forhøjede sidestrafferammer i gentagelsestilfælde. Straffelovens § 84 finder således ikke anvendelse på de overtrædelser, som straffes efter lovens § 117 d eller § 118, men tidligere straffe vil kunne tillægges betydning i overensstemmelse med straffelovens § 81, nr. 1.

Flere af de overtrædelser, der straffes efter færdselslovens § 117 d eller § 118, giver da også i praksis anledning til forhøjede straffe i gentagelsestilfælde. Det fremgår f.eks. af retningslinjerne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager, at straffen for kørsel uden at have erhvervet eller generhvervet kørekort, jf. færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., som udgangspunkt stiger fra en bøde på 5.000 kr. i førstegangstilfælde til 50 dages fængsel i 10. gangs

tilfælde. Overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, straffes i medfør af § 117 d, stk. 2, med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. De enkelte strafpositioner er fastsat dels på baggrund af retspraksis, dels på baggrund af forarbejderne til færdselslovens § 117 d. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til lov nr. 468 af 10. juni 1997 om ændring af færdselsloven (Spiritus- og promillekørsel, mobiltelefoner m.v.), jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, side 3720.

I de tilfælde, hvor der på baggrund af retspraksis eller forarbejderne til færdselsloven anvendes forhøjede straffe inden for normalstrafferammen i gentagelsestilfælde, har gentagelsesvirkningen i praksis typisk været 2 eller 5 år.

Det bemærkes i den forbindelse, at det i forarbejderne til lovændringen i 2004, hvor gentagelsesvirkningsperioden i straffelovens § 84 blev udvidet fra 5 til 10 år, er anført, at den skærpede 10 års gentagelsesvirkning i § 84 vil kunne få en vis betydning for den vægt, som domstolene i forbindelse med strafudmåling inden for normalstrafferammen tillægger en straffedom, der ligger længere tilbage i tid. Der henvises til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 3292.

3.3.2. Rigsadvokatens overvejelser

Som anført ovenfor under punkt 3.3.1 blev den tidsmæssige udstrækning af gentagelsesvirkningen i 2004 udvidet fra 5 til 10 år for så vidt angår de tilfælde, hvor der i loven er fastsat bestemmelser om forhøjet straf eller andre retsfølger i gentagelsestilfælde, jf. straffelovens § 84, stk. 3, ligesom det blev anført i bemærkningerne til det pågældende lovforslag, at udvidelsen ville kunne få en vis betydning for den vægt, som domstolene i forbindelse med strafudmåling inden for normalstrafferammen tillægger en straffedom, der ligger længere tilbage i tid.

Rigsadvokaten har i sin redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget, bl.a. anført, at det er uafklaret i retspraksis, hvilken afsmittende betydning den nævnte udvidelse vil få for gentagelsesvirkningen på færdselsområdet i de tilfælde, der falder uden for straffelovens § 84.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at gentagelsesvirkningsperioden i disse tilfælde, der hidtil har været undergivet 2 eller 5 års gentagelsesvirkning, ikke kan udvides til 10 år på baggrund af de ovennævnte forarbejder vedrørende straffelovens § 84, stk. 3. En sådan udvidelse af gentagelsesvirkningen vil kunne få en vis betydning for den vægt, som domstolene i forbindelse med strafudmåling inden for normalstrafferammen tillægger en straffedom, der ligger længere tilbage i tid.

gelsesvirkningsperioden kan efter Rigsadvokatens opfattelse heller ikke anses for ønskelig, da der i langt de fleste tilfælde er tale om takstmæssige bødestrafte ved gentagne overtrædelser, og da den hidtidige gentagelsesvirkning må antages at være indgået med en vis vægt i overvejelserne om fastsættelsen af disse takster.

Det er på denne baggrund Rigsadvokatens vurdering, at der generelt på færdselslovens område bør anvendes en 5-årig gentagelsesvirkningsperiode i de tilfælde, hvor straffelovens § 84 ikke finder anvendelse, og spørgsmålet ikke er særligt reguleret i færdselsloven. Rigsadvokaten har i den forbindelse bemærket, at lighedshensyn samt hensynet til forudsigeligheden i strafforfølgingen endvidere taler for, at der ved sanktionsfastsættelsen i gentagelsestilfælde så vidt muligt følges en ensartet praksis.

Rigsadvokaten har derfor foreslået, at der indsættes en ny bestemmelse i færdselsloven om den tidsmæssige udstrækning af ældre afgørelses gentagelsesvirkning i de tilfælde, hvor straffelovens § 84 ikke finder anvendelse, og hvor spørgsmålet ikke er særlig reguleret i færdselsloven. Rigsadvokaten foreslår, at gentagelsesvirkningsperioden som hovedregel fastsættes til 5 år regnet fra endelig dom eller bøvedtagelse.

Rigsadvokaten har dog ikke fundet, at sager om overlæs (totalvægt og akseltryk) skal være omfattet af den foreslåede 5-årige gentagelsesvirkningsperiode. Rigsadvokaten har herved lagt vægt på, at der har dannet sig en meget fast retspraksis for 2 års gentagelsesvirkning, som har haft væsentlig betydning for sanktionssystemet på dette område. Det er således Rigsadvokatens opfattelse, at der fortsat bør gælde en 2-årig gentagelsesvirkningsperiode i sager om overlæs.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.3.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med Rigsadvokaten i, at der ved sanktionsfastsættelsen i gentagelsestilfælde så vidt muligt bør følges en ensartet praksis på færdselsområdet. Det er således Justitsministeriets opfattelse, at forhøjet straf i gentagelsestilfælde, som udmåles inden for normalstrafferammen og således falder uden for straffelovens § 84, bør anvendes efter en klar regel om gentagelsesvirkningens tidsmæssige udstrækning.

Justitsministeriet er endvidere enig med Rigsadvokaten i, at gentagelsesvirkningsperioden i overensstemmelse med hidtidig praksis på området bør fastsættes til 5 år, som skal regnes fra det tidspunkt, hvor afgørelsen vedrørende overtrædelsen blev endelig.

Justitsministeriet er endelig enig med Rigsadvokaten i, at sager om overlæs – under hensyn til den meget faste praksis for 2 års gentagelsesvirkning på området – bør undtages fra den foreslåede 5 års gentagelsesvirkningsperiode, og at det i stedet bør indskrives udtrykkeligt i færdselsloven, at gentagelsesvirkningsperioden i sådanne sager er 2 år.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11.

4. Obligatorisk konfiskation af køretøjet ved kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden

4.1. Gældende ret

4.1.1. Kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden

Det følger af færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., at motorkøretøj kun må føres af en person, der har erhvervet kørekort. Tilsvarende må stor knallert i medfør af færdselslovens § 63 a, stk. 1, kun føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller motorcykel. Traktor og motorredskab må kun føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller særligt kørekort til traktor (motorredskab), jf. færdselslovens § 62, stk. 1.

Overtrædelse af § 56, stk. 1, § 62, stk. 1, og § 63 a straffes i medfør af færdselslovens § 117 d, stk. 2, med bøde eller under skærpene omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Ved udmåling af bøde for overtrædelse af § 56, stk. 1, og § 63 a tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilstøttet økonomisk fordel. Er overtrædelsen af § 56, stk. 1, begået under kørsel med et køretøj omfattet af færdselslovens § 43, stk. 1 eller 2 (bus eller lastbil), udmåles en skærpet bøde.

Den, der fører motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, til trods for, at retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget, straffes i medfør af færdselslovens § 117 a, stk. 1, med bøde. Det fremgår dog samtidig af stk. 2, at straffen kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren findes skyldig i flere tilfælde af kørsel i frakendelsestiden eller tidligere er straffet for kørsel i frakendelsestiden.

Bøder for kørsel i frakendelsestiden udmåles efter færdselslovens § 117

b, stk. 2, under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det samme gælder tillægsbøder, som idømmes i forbindelse med en betinget fængselsstraf fastsat efter § 117 a, stk. 2. Bødeudmålingsreglerne kan dog efter færdselslovens § 117 b, stk. 3, fraviges, når særlige grunde taler derfor.

Hverken kørsel uden at have erhvervet eller generhvervet kørekort eller kørsel i frakendelsestiden kan medføre (betinget eller ubetinget) frakendelse af førerretten. Efter gældende ret er de pågældende overtrædelser heller ikke omfattet af færdselslovens regler om obligatorisk konfiskation.

Derimod finder bestemmelsen om fakultativ konfiskation i færdselslovens § 133 a, stk. 1, anvendelse på kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden. Ifølge forarbejderne til bestemmelsen var det bl.a. navnlig hensigten, at den fakultative konfiskationsbestemmelse skulle finde anvendelse ved gentagne kørsler i frakendelsestiden og gentagne kørsler uden at have erhvervet førerret, jf. nærmere punkt 4.1.2.1 nedenfor. Fakultativ konfiskation – hvis en sådan i øvrigt må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser – kan ske på baggrund af overtrædernes antal, når flere overtrædelser er til samtidig pådømmelse, uanset at føreren ikke tidligere er straffet.

Der henvises til afsnit 4.1.2 nedenfor.

4.1.2. Færdselslovens regler om konfiskation

Efter færdselslovens § 133 a, stk. 1, kan der ved grove overtrædelser af færdselsloven, eller hvor føreren flere gange har gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselsloven, ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen. Bestemmelsen i § 133 a, stk. 1, regulerer, hvornår konfiskation kan ske, dvs. tilfælde, hvor konfiskation er en fakultativ retsfølge.

Herudover indeholder færdselslovens § 133 a, stk. 2 og 3, bestemmelser om obligatorisk konfiskation, dvs. tilfælde, hvor konfiskation skal ske.

Ifølge færdselslovens § 133 a, stk. 2, skal konfiskation ske, hvis 1) ejeren

af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12, og 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført eller medfører ubetinget frakendelse af førerretten.

Efter § 133, stk. 3, skal konfiskation endvidere ske, hvis 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften over 0,60 mg pr. liter luft, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, eller overtrædelse under skærpende omstændigheder af § 54, stk. 2, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og 2) den pågældendes førerret på gernings-tidspunktet var frakendt ubetinget for et forhold som nævnt i nr. 1 begået inden for de seneste 3 år før det nye forhold.

Det følger af færdselslovens § 133 a, stk. 4, at konfiskation efter stk. 2 og 3 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse. Færdselslovens § 133 a, stk. 5, fastslår, at bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan fraviges, når særlige grunde undtagelsesvis taler herfor. Endelig følger det af færdselslovens § 133 a, stk. 7, at straffelovens almindelige regler om konfiskation gælder ved siden af færdselslovens § 133 a.

Straffelovens regler om konfiskation er indeholdt i §§ 75-77 a. Straffelovens § 75 indeholder de almindelige betingelser for konfiskation, og § 76 regulerer, hos hvem konfiskation i medfør af § 75 kan foretages. § 76 a giver mulighed for konfiskation, uden at anklagemyndigheden kan bevise en forbindelse mellem en konkret forbrydelse og det konfiskerede, også hos andre end den skyldige. § 77 regulerer forholdet mellem konfiskations- og erstatningskrav, og § 77 a regulerer adgangen til konfiskation i rent forebyggende (politimæssigt) øjemed.

Efter straffelovens § 75, stk. 1, kan der ske konfiskation af udbytte ved en strafbar handling. § 75, stk. 2, omhandler konfiskation af genstande, der har været brugt til en bestemt strafbar handling, genstande der er frembragt ved en strafbar handling og genstande, med hensyn til hvilke der i øvrigt er begået en strafbar handling.

I medfør af straffelovens § 75, stk. 3, kan der i stedet for genstandskonfiskation principielt ske værdikonfiskation, dvs. konfiskation af et beløb svarende til motorkøretøjets værdi. Det er dog i forarbejderne til færdselslovens § 133 a forudsat, at værdikonfiskation kun bør ske, hvor den

pågældende efter overtrædelsen, men inden sagen kommer for retten, sælger køretøjet, og det må befrygtes, at pågældende vil anvende salgssummen til at anskaffe sig et andet køretøj. Der henvises i den forbindelse til Folketingstidende 1990-91, 2. samling, tillæg A, spalte 1198. For en nærmere omtale af forarbejderne til færdselslovens § 133 a henvises endvidere til punkt 4.1.2.1 og 4.1.2.2 nedenfor.

Efter straffelovens § 76, stk. 2, kan konfiskation kun ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelsen, og hos den, på hvis vegne den pågældende har handlet. Det følger heraf, at konfiskation af et motorkøretøj i medfør af færdselslovens § 133 a ikke kan ske, hvis den pågældende ikke selv ejer køretøjet.

Der kan dog i medfør af straffelovens § 77 a ske konfiskation af et køretøj, der ejes af eksempelvis en samlever, når det på grund af ganske særlige omstændigheder må befrygtes, at køretøjet på ny vil blive brugt ved en strafbar handling, jf. Østre Landsrets kendelse af 26. december 1993, refereret i Anklagemyndighedens Årsberetning 1993, s. 91 f.

Reglerne i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse af genstande mv. med henblik på konfiskation gælder også med hensyn til motorkøretøjer, der kan konfiskeres efter færdselslovens § 133 a. I praksis benyttes beslaglæggelse inden straffesagens afgørelse for at undgå, at den pågældende på ny begår overtrædelser af færdselsloven eller søger at afværge konfiskation ved at sælge køretøjet.

4.1.2.1. Fakultativ konfiskation

Bestemmelsen i færdselslovens § 133 a, stk. 1, om fakultativ konfiskation blev i sin oprindelige form indsat i færdselsloven ved lov nr. 278 af 8. maj 1991 om ændring af færdselsloven (Generhvervelse af førerretten og konfiskation af motorkøretøjer). De tilfælde, som bestemmelsen tog sigte på, var principielt allerede omfattet af straffelovens almindelige regler om konfiskation, men konfiskation af et motorkøretøj, der havde været anvendt ved overtrædelse af færdselsloven – herunder spirituskørsel – skete i praksis kun helt undtagelsesvis. Formålet med at indsætte en særlig konfiskationsbestemmelse i færdselsloven var således at skabe mulighed for en ændring af retspraksis på dette område, således at domstolene ville anvende konfiskation af motorkøretøjer i videre omfang end hidtil.

Ifølge bemærkningerne til det pågældende lovforslag var det navnlig hensigten, at konfiskation skulle ske ved grove eller gentagne tilfælde af

spirituskørsel, herunder også enkeltstående tilfælde, hvor forholdet var udtryk for en særlig hensynsløs tilsidesættelse af færdselssikkerheden, ved gentagne kørsler i frakendelsestiden og gentagne kørsler uden at have erhvervet førerret. Der henvises til Folketingstidende 1990-91, 2. samling, tillæg A, spalte 1196.

Ifølge bestemmelsens dagældende ordlyd kunne kun motorkøretøjer gøres til genstand for konfiskation. Konfiskationsadgangen rettede sig således kun mod biler og motorcykler, men eksempelvis ikke mod traktorer og knallerter.

Ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.) blev konfiskationsadgangen i § 133 a, stk. 1, udvidet til at omfatte alle motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort. Samtidig blev den dagældende betingelse om, at der skulle være tale om *særligt* grove eller gentagne færdselslovs-overtrædelser, lempet således, at der efter lovændringen kan ske konfiskation, hvis blot overtrædelserne har været grove eller gentagne, ligesom den hidtidige bestemmelse om, at konfiskation ikke måtte være urimelig, udgik som overflødig.

I bemærkningerne til det pågældende lovforslag blev det tilkendegivet, at der med lovændringen tilsigtedes en udvidet brug af konfiskation i forbindelse med grove færdselslovsovertrædelser, hvad enten der var tale om spirituskørsel, kørsel i frakendelsestiden, særlig hensynsløs kørsel eller andre grove overtrædelser. Ved lovændringen indsattes endelig som § 133 a, stk. 1, 2. pkt., bestemmelsen om, at konfiskationsadgangen efter § 133 a, stk. 1, også omfatter motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelser, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelser. Der henvises til Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, side 174.

Bestemmelsen i færdselslovens § 133 a, stk. 1, fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.). Ved lovændringen blev der foretaget en justering af bestemmelsens ordlyd med henblik på at præcisere, at bestemmelsens gentagelsesbegreb afviger fra strafferettens sædvanlige gentagelsesbegreb. Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget, at fakultativ konfiskation – hvis en sådan i øvrigt må anses for påkrævet for at forebygge

yderligere overtrædelser – skal kunne ske på baggrund af overtrædelsernes antal, når flere overtrædelser er til samtidig pådømmelse, uanset at føreren ikke tidligere er straffet.

4.1.2.2. Obligatorisk konfiskation

Ordningen om obligatorisk konfiskation findes som nævnt i færdselslovens § 133 a, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen i færdselslovens § 133 a, stk. 3, blev indsat i sin oprindelige form som § 133 a, stk. 2, ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.). Ved lovændringen blev konfiskation som udgangspunkt gjort obligatorisk i tilfælde, hvor ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og den pågældende to gange tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten. Der henvises til Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, side 174.

Ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.) blev formuleringen af bestemmelsen ændret. Lovændringen indebar for det første, at området for obligatorisk konfiskation blev udvidet til også at omfatte overtrædelser under skærpende omstændigheder af færdselslovens af det såkaldte føreevnekriterium i § 54, stk. 2, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten. For det andet indebar lovændringen, at spirituskørsel konstateret ved måling af alkoholkoncentrationen i udåndingsluften også vil kunne danne grundlag for obligatorisk konfiskation, forudsat at betingelserne i færdselslovens § 133 a, stk. 3 (dengang stk. 2), i øvrigt er opfyldt.

Ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholåbning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.) blev bestemmelsen yderligere skærpet og fik sin nuværende placering i § 133 a, stk. 3, jf. nærmere nedenfor, idet der samtidig blev indført en ny bestemmelse i § 133 a, stk. 2, om obligatorisk konfiskation i alle tilfælde, hvor en fører inden for 3 år har begået tre overtrædelser, som hver især begrundes en ubetinget frakendelse af førerretten efter reglerne i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12. Det er i denne forbindelse underordnet, om der er tale om tre tilfælde af samme type fraken-

delsesbegrundende overtrædelse, eller om forseelserne er af forskellig karakter. Dog omfatter den udvidede ordning om obligatorisk konfiskation ikke de forhold, der alene som følge af førerens forstraffe eller antallet af forhold til samtidig pådømmelse kvalificerer til en ubetinget frakendelse af førerretten, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 7-10. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at forhold omfattet af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12, begået inden for 3 år skal medføre obligatorisk konfiskation, uanset om forholdene er til samtidig pådømmelse, eller om der foreligger mellemliggende afgørelser.

Som nævnt ovenfor indebar lovændringen i 2010 endvidere en yderligere skærpelse af ordningen om obligatorisk konfiskation af køretøjer i forbindelse med spirituskørsel og kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv. Efter den nugældende § 133 a, stk. 3, skal der således ske obligatorisk konfiskation i tilfælde, hvor ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel omfattet af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, eller kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og den pågældende på gerningstidspunktet allerede var frakendt førerretten ubetinget efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, for et forhold begået inden for de seneste 3 år regnet fra det nye gerningstidspunkt. Det er i den forbindelse underordnet, om der er tale om to tilfælde af spirituskørsel, to overtrædelser under skærpende omstændigheder af føreevne-kriteriet eller en af hver af de pågældende overtrædelser, idet overtrædelserne har indbyrdes gentagelsesvirkning.

Da det er en forudsætning for obligatorisk konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 3, at det første forhold har givet anledning til en afgørelse om ubetinget frakendelse, inden det andet forhold begås, vil to forhold til samtidig pådømmelse ikke i sig selv kunne give anledning til obligatorisk konfiskation efter bestemmelsen.

Det bemærkes i øvrigt, at der efter domstolenes konkrete vurdering fortsat kan ske konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 1, selv om betingelserne for obligatorisk konfiskation ikke er opfyldt.

4.1.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden i almindelighed må ses som udtryk for mangel på respekt for grundlæggende regler på færdselsområdet. Trafikanter, som på denne måde bevidst tilsidesætter væsentlige, basale færdselsregler, bør efter ministe-

riets opfattelse mødes med en særligt effektiv og konsekvent reaktion. Det gælder bl.a. trafikanter, som over en periode i flere tilfælde kører uden kørekort eller kører i frakendelsestiden.

På den baggrund foreslås det at udvide færdselslovens ordning om obligatorisk konfiskation således, at de overtrædelser, som kan danne grundlag for obligatorisk konfiskation, fremover også skal omfatte kørsel uden kørekort (overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, og § 63 a, stk. 1) og kørsel i frakendelsestiden (overtrædelse af færdselslovens § 117 a). For så vidt angår ”kørsel uden kørekort” bemærkes, at den foreslåede bestemmelse om obligatorisk konfiskation forudsættes anvendt i forhold til overtrædelser, der består i, at føreren kører uden at have nogen førerret på det omhandlede tidspunkt, f.eks. hvor føreren aldrig har erhvervet kørekort, ikke har generhvervet førerretten efter udløbet af en frakendelse, kører i strid med et kørselsforbud eller kører på trods af, at førerretten er administrativt inddraget af politiet, f.eks. på grund af helbredsmæssige forhold. Det bemærkes i den forbindelse, at bestemmelsen – medmindre særlige grunde undtagelsesvis taler for at undlade konfiskation, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 5 – også forudsættes anvendt i de tilfælde, hvor personen uden førerret på gerningstidspunktet var i gang med at tage kørekort. Omvendt forudsættes bestemmelsen ikke at skulle finde anvendelse på den type af overtrædelser, der består i, at en fører har kørekort til en kategori, men kører i et køretøj, der hører til en anden kategori, eller tilfælde hvor en udlænding kører her i landet i strid med reglerne om ombytning af udenlandsk kørekort til dansk kørekort mv.

Nærmere bestemt indebærer forslaget, at kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden i konfiskationsretlig henseende skal tillægges samme betydning som overtrædelser, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12 (fremover nr. 1-7, 12 eller 13). Der skal således ske konfiskation på obligatorisk grundlag, hvis føreren inden for 3 år har begået tre af de pågældende overtrædelser.

Det vil i denne forbindelse være underordnet, om der er tale om tre tilfælde af samme type overtrædelse, eller om forseelserne er af forskellig karakter. Eksempelvis vil køretøjet efter den foreslåede ordning skulle konfiskeres, hvis ejeren inden for 3 år har gjort sig skyldig i tre tilfælde af kørsel uden kørekort eller i ét tilfælde af kørsel i frakendelsestiden, ét tilfælde af kørsel uden at have (gen)erhvervet førerretten og ét tilfælde af

spirituskørsel med en alkoholpromille over 1,20. På samme måde vil konfiskation være en obligatorisk følge, hvis en fører inden for 3 år én gang har ført køretøjet med over 100 km i timen i tættere bebygget område med en hastighedsgrænse på 50 km i timen, én gang har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholpromille over 1,20 og én gang har kørt, selv om førerretten var frakendt ubetinget. Det er således hensigten, at de omfattede overtrædelser i relation til konfiskationsspørgsmålet skal have fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning.

Det er endvidere hensigten, at konfiskation skal ske, uanset om de begåede forhold er til samtidig pådømmelse, eller om der foreligger mellemiggende afgørelser. Konfiskation vil således være en obligatorisk følge også i tilfælde, hvor føreren ikke tidligere er straffet. Derimod er det ikke hensigten, at flere overtrædelser begået under ét og samme kørselsforløb skal kunne føre til obligatorisk konfiskation. Det forudsættes således, at de tre overtrædelser, der giver anledning til obligatorisk konfiskation, skal være begået i forbindelse med tre forskellige kørselsforløb.

Det bemærkes, at kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden ikke vil blive omfattet af den særligt skærpede ordning om obligatorisk konfiskation i færdselslovens § 133 a, stk. 3. Denne udvidede ordning vil således kun omfatte spirituskørsel med en promille over 1,20 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften over 0,60 mg pr. liter luft, visse overtrædelser af nulgrænsen, jf. nærmere punkt 5.2 nedenfor, og overtrædelse under skærpende omstændigheder af føreevnekriteriet.

Det bemærkes endvidere, at domstolene fortsat vil have mulighed for at fravige bestemmelserne om obligatorisk konfiskation, hvis særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

5. Kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv.

5.1. Gældende ret

Ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven (Alkohol-koncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.) blev der i færdselslovens § 54 indsat et nyt stk. 1, hvorefter motordrevet køretøj ikke må føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden. Bestemmelsen indebærer en såkaldt nulgrænse for visse stoffer, således at kørsel eller forsøg på kørsel af en person, som har et eller flere af de omfattede stoffer i blodet, er forbudt uden hensyn til, om det kan

godtgøres, at stoffet i det konkrete tilfælde har påvirket den pågældendes evne til at føre køretøjet. Bestemmelsen finder dog ikke anvendelse for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til og i overensstemmelse med en lovlig recept. Der henvises til Folketingstidende, 2006-07, tillæg A, side 6515 ff.

Ved indførelsen af den nævnte nulgrænse blev der bl.a. lagt vægt på, at en række stoffer har en bevidsthedspåvirkende virkning af en sådan art, at indtagelse af stofferne i almindelighed vil medføre betydelig risiko for, at den pågældende bliver ude af stand til at føre motordrevet køretøj på betryggende vis.

De bevidsthedspåvirkende stoffer, som er klassificerede som farlige for færdselssikkerheden, fremgår af bekendtgørelse nr. 655 af 19. juni 2007 om klassificering af færdselssikkerhedsfarlige stoffer.

Den dagældende bestemmelse i færdselslovens § 54, stk. 1 (føreevnekriteriet), blev ved lovændringen videreført i uændret form som stk. 2. Ifølge § 54, stk. 2, må et motordrevet køretøj ikke føres eller forsøges ført af nogen, som på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han eller hun er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Det var hensigten med ændringsloven fra 2007 at tilnærme sanktionerne for overtrædelse af færdselslovens § 54 til sanktionerne for spirituskørsel. Som begrundelse herfor er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at overtrædelser af færdselslovens § 54 kan være lige så farlige for færdselssikkerheden som spirituskørsel.

Nærmere bestemt er det i lovforslagets bemærkninger forudsat, at straffen for overtrædelse af nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, skal svare til straffen for overtrædelse af færdselslovens § 53, stk. 1, om spirituskørsel med en promille på 0,51. Det er i den forbindelse anført i bemærkningerne, at sanktionsniveauet for overtrædelse af nulgrænsen, som indebærer, at føreren bliver straffet uanset, om den pågældendes evne til at føre bil har været påvirket, passende kan fastlægges til det laveste sanktionsniveau for spirituskørsel, hvor det heller ikke nødvendigvis kan påvises, at føreevnen har været påvirket.

I overensstemmelse hermed straffes overtrædelse af færdselslovens § 54,

stk. 1, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, i førstegangstilfælde normalt med en bøde svarende til en halv månedsløn, jf. § 117, stk. 1. I andengangstilfælde udmåles straffen til fængsel i 10 dage, i tredjegangstilfælde til fængsel i 20 dage osv. svarende til strafpositionerne for spirituskørsel med en promille i intervallet 0,51-2,00. Første gang der udmåles en fængselsstraf for overtrædelse af nulgrænsen, kan straffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste eller behandling mod narkotikamisbrug samt en tillægsbøde på en måneds nettoløn. Som ved spirituskørsel kan der kun idømmes en betinget dom én gang inden for en doms gentagelsesvirkningsperiode.

For så vidt angår overtrædelser af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, fastsættes straffen ligeledes som udgangspunkt til en bøde i førstegangstilfælde, jf. § 117, stk. 1, medmindre der foreligger særdeles skærpende omstændigheder, jf. nærmere nedenfor. I bemærkningerne til ændringsloven fra 2007 er det forudsat, at straffen for overtrædelse af føreevnekriteriet i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsættes til en bøde svarende til 1 måneds nettoløn, dvs. det dobbelte af bøden for overtrædelse af nulgrænsen i førstegangstilfælde. Det er i den forbindelse anført i bemærkningerne, at der ved overtrædelse af føreevnekriteriet vil være ført bevis for, at den pågældendes føreevne i det konkrete tilfælde har været påvirket af euforiserende stoffer mv., hvorfor en sådan overtrædelse må anses for grovere end overtrædelser af nulgrænsen. I andengangstilfælde udmåles straffen som udgangspunkt til fængsel i 10 dage, i tredjegangstilfælde til fængsel i 20 dage osv. svarende til strafpositionerne for spirituskørsel med en promille i intervallet 0,51-2,00. Der vil – afhængig af forholdets grovhed og dermed straffen i førstegangstilfældet – blive idømt enten en ubetinget frihedsstraf eller en betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste eller behandling mod narkotikamisbrug samt en tillægsbøde på en måneds nettoløn.

Det følger af færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 2, at straffen for overtrædelse af § 54, stk. 2, kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis overtrædelsen er begået under særdeles skærpende omstændigheder. Overtrædelse af føreevnekriteriet under særdeles skærpende omstændigheder sidestilles således i relation til strafudmålingsspørgsmålet med spirituskørsel med en promille over 2,00 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften over 1,00 mg pr. liter luft. Ifølge bemærkningerne til ændringsloven fra 2007 vil det være nærliggende at anse betingelsen om særdeles skærpende omstændigheder for opfyldt, hvis den pågældende

ved en klinisk lægeundersøgelse er blevet fundet påvirket i middel grad eller derover. I bemærkningerne er det nærmere præciseret, at straffen for overtrædelse af føreevnekriteriet i disse tilfælde udmåles til fængsel i 20 dage i førstegangstilfælde, 30 dage i andengangstilfælde osv. svarende til strafpositionerne for spirituskørsel med en promille over 2,00 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften over 1,00 mg pr. liter luft. I førstegangstilfælde udmåles frihedsstraffen som udgangspunkt som en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste eller behandling mod narkotikamisbrug samt en tillægsbøde på en måneds nettoløn. I andengangstilfælde idømmes – afhængig af straffen i førstegangstilfældet – enten en ubetinget frihedsstraf eller en betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste eller behandling mod narkotikamisbrug samt en tillægsbøde på en måneds nettoløn.

Det bemærkes, at der i tilfælde, hvor en fører under eller efter kørslen har haft et bevidsthedspåvirkende stof i blodet, som er klassificeret som farligt for færdselssikkerheden, og hvor føreren som følge af stofpåvirkningen har været ude af stand til at føre det motordrevne køretøj på fuldt betryggende måde, vil foreligge både en overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 og 2. I sådanne situationer vil der imidlertid efter de nugældende regler kun skulle dømmes for overtrædelse af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, idet denne bestemmelse absorberer strafansvaret for overtrædelse af nulgrænsen i § 54, stk. 1.

Også i relation til frakendelse af førerretten og konfiskation af køretøjer var det hensigten med lovændringen i 2007, at sanktionerne for overtrædelse af færdselslovens § 54 skulle fastsættes efter retningslinjer svarende til sanktionsfastsættelsen i sager om spirituskørsel.

Efter lovændringen sidestilles overtrædelse under skærpende omstændigheder af føreevnekriteriet i færdselslovens 54, stk. 2, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, således med spirituskørsel med en alkoholpromille i blodet over 1,20 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, idet begge typer overtrædelser som udgangspunkt medfører en ubetinget frakendelse, jf. herved færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 og 2. Ifølge lovforslagets bemærkninger vil det være nærliggende at anse betingelsen om skærpende omstændigheder for opfyldt, hvis den pågældende ved en klinisk lægeundersøgelse er blevet fundet påvirket i let grad eller derover.

Efter lovændringen sidestilles endvidere overtrædelse af nulgrænsen i

færdselslovens § 54, stk. 1, med spirituskørsel med en promille på mellem 0,51 og 1,20 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, idet begge typer overtrædelser medfører en betinget frakendelse, jf. herved færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 8 og 9. Det samme gælder overtrædelse af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, uden at der foreligger skærpende omstændigheder.

Herudover indebar lovændringen i 2007, at færdselslovens dagældende bestemmelse om obligatorisk konfiskation blev udvidet til – ud over spirituskørsel med en promille over 1,20, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten – også at omfatte tilfælde, hvor en person har gjort sig skyldig i overtrædelse af føreevnekriteriet under skærpende omstændigheder, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten. Bestemmelsen, som blev ændret til sin nuværende affattelse ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.), findes i dag i færdselslovens § 133 a, stk. 3. Der henvises i den forbindelse nærmere til punkt 4.1.2.2 ovenfor.

Endelig følger det af lovændringen fra 2007, at overtrædelser af færdselslovens § 53 om spirituskørsel, nulgrænsen i § 54, stk. 1, og føreevnekriteriet i § 54, stk. 2, nu tillægges fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning i overensstemmelse med de retningslinjer, der gælder for gentagelsesvirkning af domme for spirituskørsel. Som begrundelse herfor er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at en sådan indbyrdes gentagelsesvirkning markerer, at overtrædelser af bestemmelserne om påvirkning af alkohol, stoffer og de øvrige tilstande, som er omfattet af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, indebærer ligeartede, alvorlige risici for færdselssikkerheden.

5.2. Justitsministeriets overvejelser

5.2.1. Straf og førerretsfrakendelse for overtrædelse af nulgrænsen

I dag er det praktiske anvendelsesområde for nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, tilfælde, hvor føreren har indtaget bevidsthedspåvirkende stoffer klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, uden at stofindtaget beviseligt har bragt den pågældende ud af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Strafansvar efter føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, stiller betydelige krav til politiets efterforskning og anklagemyndighedens bevis-

førelse. I praksis vil strafansvar først komme på tale i tilfælde, hvor der kan føres bevis for, at føreren har indtaget det pågældende stof, at føreren af denne grund har befundet sig i en sådan tilstand, at han eller hun ikke har været i stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde, og at der hos føreren har været den fornødne tilregnelser i forhold til disse omstændigheder.

I tilfælde, hvor denne bevisbyrde ikke kan løftes, vil kørsel efter indtagelse af bevidsthedspåvirkende, færdselssikkerhedsfarlige stoffer, skulle henføres under nulgrænsen uanset indtagets omfang. Herunder vil kørsel efter selv et betydeligt indtag af euforiserende stoffer i sådanne situationer blive henført under nulgrænsen, som straffes på linje med de laveste grader af spirituskørsel.

I forbindelse med indførelsen af nulgrænsen i 2007 blev det overvejet, om det var muligt at indføre en ordning med kvantitative grænser for indholdet af stoffer i blodet svarende til den kvantitative grænse for indhold af alkohol i blodet. Som det fremgår af bemærkningerne i det pågældende lovforslag, findes der imidlertid ikke tilstrækkeligt medicinsk videnskabeligt grundlag for at sammenkæde en bestemt koncentration af et stof i blodet med en forringelse af evnen til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde. Ikke desto mindre har en række euforiserende stoffer mv. en bevidsthedspåvirkende virkning af en sådan art, at indtagelse af stofferne i almindelighed vil medføre betydelig risiko for, at den pågældende bliver ude af stand til at føre motordrevet køretøj på betryggende vis. Hertil kommer, at euforiserende stoffer – i modsætning til alkohol – i sig selv som udgangspunkt er ulovlige at besidde mv.

Disse forhold finder Justitsministeriet i højere grad bør afspejles i strafudmålingen, uanset om føreevnen i det konkrete tilfælde beviseligt har været påvirket. Herunder finder Justitsministeriet, at kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer, som øger risikoen for trafikulykker, i sig selv er udtryk for en sådan risikoadfærd, at reaktionen bør være en ubetinget frakendelse af førerretten. På den baggrund foreslås det, at overtrædelse af nulgrænsen, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, som udgangspunkt bør sidestilles med de grader af spirituskørsel, som medfører ubetinget frakendelse af førerretten, dvs. spirituskørsel med en promille på over 1,20.

Den gældende nulgrænse i færdselslovens § 54, stk. 1, omfatter ikke tilfælde, hvor en fører har indtaget bevidsthedspåvirkende medicin i hen-

hold til og i overensstemmelse med en lovlig recept. Har føreren indtaget en større dosis end foreskrevet, falder forholdet derimod ind under § 54, stk. 1. Justitsministeriet finder det rigtigst at undtage de sidstnævnte tilfælde fra den foreslåede skærpelse og for disse tilfælde i stedet opretholde den eksisterende ordning, hvor en sådan overtrædelse alene medfører en betinget frakendelse af førerretten i førstegangstilfælde. Det bemærkes i den forbindelse, at hvis overskridelsen af den foreskrevne dosis har medført, at den pågældende er blevet ude af stand til af føre køretøjet på fuldt betryggende måde, så vil forholdet – ligesom i dag – falde ind under færdselslovens § 54, stk. 2.

I forlængelse af forslaget om som udgangspunkt at sidestille overtrædelse af nulgrænsen med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21 i relation til spørgsmålet om føreretsfrakendelse, foreslår Justitsministeriet endvidere, at der sker en tilsvarende tilnærmelse af sanktionerne for sådanne overtrædelse i relation til selve strafudmålingen, jf. dog nedenfor om stofindtagelse i henhold til lovlig recept.

Bødestraffen for spirituskørsel i andre motordrevne køretøjer end lille knallert, fastsættes i praksis i førstegangstilfælde til en måneds nettoløn ganget med alkoholpromillens størrelse, hvorfor bøden ved en alkoholpromille på 1,21 normalt fastsættes til en måneds nettoløn ganget med 1,21. Ved overtrædelse af nulgrænsen er det ikke på samme måde muligt at fastsætte en ensartet promillegrænse for alle stoffer, og det foreslås, at bødestraffen for sådanne overtrædelser i førstegangstilfælde fremover normalt fastsættes til en hel måneds nettoløn (mod en halv måneds nettoløn i dag), når overtrædelsen er begået i andre motordrevne køretøjer end lille knallert.

Overtrædelse af nulgrænsen i gentagelsestilfælde straffes allerede i dag efter samme retningslinjer, som gælder for spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21, hvorfor der ikke tilsigtes nogen ændringer i strafudmålingen i gentagelsestilfælde i disse sager.

For så vidt angår de tilfælde af overtrædelse af nulgrænsen, hvor en fører har indtaget bevidsthedspåvirkende medicin i henhold til en lovlig recept, men har overskredet den foreskrevne dosis, foreslås de nuværende retningslinjer for strafudmåling opretholdt. I sådanne tilfælde vil bøden i førstegangstilfælde således – ligesom i dag – normalt skulle udmåles til en halv måneds nettoløn. Der tilsigtes heller ingen ændringer i strafudmålingen i gentagelsestilfælde i disse sager.

De nævnte forslag om som udgangspunkt at sidestille overtrædelse af nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, med spirituskørsel med en promille på 1,21, indebærer endvidere, at sanktionen for overtrædelse af nulgrænsen som udgangspunkt kommer til at svare til sanktionen for overtrædelse af føreevnekriteriet i § 54, stk. 2, under skærpende omstændigheder. Det må derfor forventes, at det praktiske anvendelsesområde for overtrædelse af føreevnekriteriet som følge af indtagelse af euforiserende stoffer mv. fremover vil blive begrænset til tilfælde, hvor stofindtagelsen medfører en overtrædelse af føreevnekriteriet under særdeles skærpende omstændigheder. Der foreslås ingen ændringer i forhold til sådanne tilfælde, som derfor fortsat forudsættes sanktioneret efter samme retningslinjer som spirituskørsel med en alkoholpromille over 2,00, ligesom det fortsat vil være nærliggende at anse betingelsen om særdeles skærpende omstændigheder for opfyldt, hvis føreren ved en klinisk lægeundersøgelse er fundet påvirket i middel grad eller derover.

Føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, vil desuden fortsat finde anvendelse i sager, hvor føreren på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han eller hun er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde. Der tilsigtes ingen ændringer i sanktionssystemet for så vidt angår sådanne sager.

5.2.2. Obligatorisk konfiskation af køretøjer i forbindelse med overtrædelse af nulgrænsen

Som beskrevet ovenfor under punkt 5.2.1 foreslår Justitsministeriet, at overtrædelse af nulgrænsen – bortset fra tilfælde, hvor stoffet er indtaget i henhold til, men ej i overensstemmelse med en lovlig recept – i relation til spørgsmålet om straf og førerretsfrakendelse sidestilles med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør sådanne overtrædelser samtidig være omfattet af ordningen om obligatorisk konfiskation af motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort.

Overtrædelse af nulgrænsen – bortset fra ”recept-tilfældene” – vil i overensstemmelse hermed for det første blive bragt ind under den almindelige ordning i færdselslovens § 133 a, stk. 2, hvorefter konfiskation er en obligatorisk retsfølge, hvis en fører inden for 3 år har begået tre overtrædel-

ser, som hver især begrundet en ubetinget frakendelse af førerretten efter reglerne i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12.

Derudover foreslås det, at sådanne overtrædelser af nulgrænsen også bliver omfattet af den særligt skærpede ordning om obligatorisk konfiskation i færdselslovens § 133 a, stk. 3. Hvis føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel omfattet af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, overtrædelse under skærpende omstændigheder af føreevnekriteriet eller overtrædelse af nulgrænsen – bortset fra ”recept-tilfældene” – vil der således fremover skulle ske obligatorisk konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 3, hvis overtrædelsen medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og føreren på gerningstidspunktet allerede var frakendt førerretten ubetinget for et lignende forhold begået inden for de seneste 3 år regnet fra det nye gerningstidspunkt. Det vil i den forbindelse være underordnet, om der er tale om eksempelvis to overtrædelser under skærpende omstændigheder af føreevnekriteriet eller en relevant overtrædelse af nulgrænsen og et tilfælde af spirituskørsel, idet alle tre overtrædelsestyper i relation til konfiskationsspørgsmålet forudsættes at have fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning.

Med hensyn til ”recept-tilfælde” af overtrædelse af nulgrænsen har Justitsministeriet fundet det rigtigst ikke at foreslå disse medtaget i færdselslovens bestemmelser om obligatorisk konfiskation. Som beskrevet ovenfor under punkt 5.2.1 finder Justitsministeriet, at der i tilfælde, hvor føreren har indtaget bevidsthedspåvirkende stoffer, som er klassificerede som farlige for færdselssikkerheden, i henhold til en lovlige recept, men hvor den foreskrevne dosis er overskredet, ikke bør ske nogen skærpelse i relation til spørgsmålet om straf og førerretsfrakendelse. Justitsministeriet finder tilsvarende, at der i sådanne sager ikke bør ske en skærpelse af adgangen til at foretage konfiskation af køretøjer. For sådanne overtrædelse vil der således lige som i dag kunne ske konfiskation efter den fakultative bestemmelse i færdselslovens § 133 a, stk. 1, hvorimod konfiskation ikke skal ske på obligatorisk grundlag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.1.2 ovenfor.

6. Ansvarssubjektet i sager om manglende brug af sikkerhedssele og styrthjelm mv.

6.1. Gældende ret

Hvis en siddeplads i bil, på motorcykel eller knallert er forsynet med sikkerhedssele, skal selen som udgangspunkt anvendes af den person, der

benytter siddepladsen under kørslen, jf. færdselslovens § 80, stk. 1. Justitsministeren kan i medfør af færdselslovens § 80, stk. 3, fastsætte regler om, at visse personer fritages for pligten til at anvende sikkerhedssele, herunder ved særlige former for kørsel.

Det påhviler ifølge færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., føreren at påse, at passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, anvender sikkerhedsseler i overensstemmelse med stk. 1 samt regler herom fastsat i medfør af stk. 3. Hvis passageren er fyldt 15 år, påhviler ansvaret derimod passageren selv. Denne særlige regel om ansvarssubjekt hænger sammen med reglen om kriminel lavalder, som findes i straffelovens § 15. Dette fremgår af bemærkningerne til lov nr. 303 af 19. april 2006 om ændring af færdselsloven (Sikkerhedsudstyr, samarbejde om kommunal parkeringskontrol m.v.), hvor det er anført, at føreren har ansvaret for at påse, at passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, og som derfor ikke selv kan straffes, jf. straffelovens § 15, anvender sikkerhedsudstyr i overensstemmelse med reglerne herom. Der henvises til Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 2552.

Overtrædelse af færdselslovens § 80 straffes i medfør af § 118, stk. 1, med bøde. Overtrædelse af førerens pligt efter § 80, stk. 4, 1. pkt., er endvidere omfattet af den såkaldte klippekortordning, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 1, som indebærer, at tre af en række nærmere opregnede færdselsforseelser begået inden for 3 år medfører betinget frakendelse af førerretten.

Det følger herudover af færdselslovens § 80 b, stk. 1, at antallet af passagerer, der befordres på forsædet i en bil, ikke må overstige antallet af passagersiddepladser, som er forsynet med sikkerhedsseler. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår befordring af passagerer på bagsædet eller bagsæderne i en bil. Justitsministeren kan i medfør af § 80 b, stk. 3, fastsætte regler om, at stk. 1, ikke skal finde anvendelse i særlige situationer, herunder ved befordring af passagerer, som er fritaget for pligten til at anvende sikkerhedsudstyr, og under befordring ved særlige former for kørsel.

Det påhviler i medfør af færdselslovens § 80 b, stk. 4, 1. pkt., passageren, der lader sig befordre, at påse, at bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3 overholdes. For så vidt angår passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, påhviler det dog ifølge § 80 b, stk. 4, 2. pkt., føreren at påse, at de pågældende regler overholdes. Også denne regel om ansvars-

subjekt hænger sammen med bestemmelsen om kriminel lavalder i straffelovens § 15. Det fremgår således af bemærkningerne til lov nr. 303 af 19. april 2006 om ændring af færdselsloven (Sikkerhedsudstyr, samarbejde om kommunal parkeringskontrol m.v.), at det for så vidt angår børn, der endnu ikke er fyldt 15 år, og som derfor ikke kan straffes, jf. straffelovens § 15, og som i mange tilfælde må antages ikke at have forståelse for vigtigheden af at anvende sikkerhedsudstyr, bør påhvile føreren at påse, at de pågældende bestemmelser overholdes.

Overtrædelse af færdselslovens § 80 b straffes i medfør af § 118, stk. 1, med bøde. Overtrædelse af førerens pligt efter § 80 b, stk. 4, 2. pkt., er endvidere omfattet af klippekortordningen, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 1.

Efter færdselslovens § 81, stk. 1, skal føreren af motorcykel og knallert og enhver passager, som er fyldt 15 år, som udgangspunkt anvende fastspændt styrthjelm under kørslen. Der skal dog efter § 81, stk. 2, ikke anvendes styrthjelm, hvor der er pligt til at anvende sikkerhedssele.

Føreren skal i medfør af færdselslovens § 81, stk. 3, påse, at passagerer, der er fyldt 5 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele. Bestemmelsen blev i sin oprindelige form indsat i færdselsloven ved lov nr. 270 af 26. juni 1975 om ændring af færdselsloven. Af Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 24 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende det pågældende lovforslag fremgår det, at den valgte grænse på netop 15 år bl.a. blev foreslået under hensyntagen til, at personer under denne alder ikke kunne straffes. Reglen i færdselslovens § 81, stk. 3, hænger således også sammen med bestemmelsen om kriminel lavalder i straffelovens § 15.

Overtrædelse af færdselslovens § 81 straffes i medfør af § 118, stk. 1, med bøde. Overtrædelse af førerens pligt efter § 81, stk. 3, er endvidere omfattet af klippekortordningen, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 1.

6.2. Justitsministeriets overvejelser

Ved lov nr. 711 af 25. juni 2010 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Ungdomskriminalitet) blev den kriminelle lavalder sænket fra 15 til 14 år. Således følger det nu af straffelovens § 15, at handlinger foretagne af børn under 14 år ikke kan straffes.

Lovændringen, som trådte i kraft den 1. juli 2010, indebærer således bl.a., at personer, der er fyldt 14 år, nu kan gøres strafferetligt ansvarlige for de handlinger, de foretager herefter.

Justitsministeriet finder, at reglerne om ansvarssubjekt i færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3, bør justeres i lyset af nedsættelsen af den kriminelle lavalder.

Således bør personer, der er fyldt 14 år, efter Justitsministeriets opfattelse fremover også selv bære det strafferetlige ansvar for overholdelsen af reglerne om sikkerhedsseler, styrthjelme samt antallet af passagerer, der lovligt kan befordres.

Det foreslås derfor, at førerens ansvar efter færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3, fremover kun skal omfatte børn, der ikke er fyldt 14 år.

Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at ministeriet ikke har fundet anledning til at foreslå ændringer i færdselslovens § 50, stk. 1, og § 57, stk. 1, som også indeholder bestemmelser om alderskrav på 15 år. Efter § 50, stk. 1, må et barn under 6 år således ikke cykle uden at være under ledsagelse og kontrol af en person, der er fyldt 15 år. Det fremgår endvidere af færdselslovens § 57, stk. 1, at justitsministeren kan tillade, at kørekort til langsomtkørende invalidekøretøj udstedes til en person, der er fyldt 15 år. Aldersgrænsen på 15 år har i disse tilfælde efter Justitsministeriets opfattelse karakter af et trafikmodenhedskrav. Da aldersgrænsen således ikke beror på placeringen af et strafferetligt ansvar, finder Justitsministeriet ikke, at sænkningen af den kriminelle lavalder bør have afsmittende virkning på disse bestemmelser.

7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

...

8. Hørte myndigheder, organisationer mv.

Lovforslaget har været sendt i høring hos:

Advokatrådet, Alkoholpolitisk Landsråd, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, Dansk Cyklist Forbund, Danske Advokater, Danske Busvognmænd, Danske Kørelæreres Landsforbund, Danske Motorcyklisteres Råd (DMC), Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Kørelærer-Union, Dansk Køreskole Forening, Dansk Taxi Råd, Dansk Transport og

Logistik (DTL), Dansk Vejforening, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI – Organisation for erhvervslivet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DTU Transport, Fagligt Fælles Forbund (3F), Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere (FDM), Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen for Trafikofre, Foreningen Liv og Trafik, Frie Danske Lastbilvognmænd (FDL), Institut for Menneskerettigheder, International Transport Danmark (ITD), KL (Kommunernes Landsforening), Landsforeningen af Forsvarsadvokater, MC-Touring Club Danmark, Motorcykelbranchens Landsforbund, Motorcykelimportørforeningen, NOAH-Trafik, Politiforbundet i Danmark, præsidenterne for samtlige byretter, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenten for Østre Landsret, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitechefen, Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for Sikker Trafik og Trafikforskningsgruppen ved Aalborg Universitet.

9. Sammenfattende skema

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (færdselslovens § 54, stk. 1)

Det fremgår af den gældende bestemmelse i færdselslovens § 54, stk. 1, 2. pkt., at den såkaldte nulgrænse i færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., ikke finder anvendelse for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til og i overensstemmelse med en lovlig recept. Er stofindtagelsen sket i henhold til en lovlig recept, men har den pågældende overskredet den foreskrevne dosis, er forholdet derimod – på lige fod med andre tilfælde af stofindtagelse – omfattet af den gældende bestemmelse i § 54, stk. 1, 1. pkt.

Formålet med den foreslåede nyaffattelse af § 54, stk. 1, er at skærpe sanktionerne for så vidt angår de tilfælde af overtrædelse af nulgrænsen, hvor den pågældende har indtaget stoffet uden at have en lovlig recept, jf. 1. pkt., hvorimod der ikke tilsigtes nogen skærpelser med hensyn til tilfælde, hvor den pågældende har en lovlig recept, men har overskredet den foreskrevne dosis, jf. 2. pkt.

Med forslaget forudsættes det således, at der for overtrædelser af nulgrænsen, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, og hvor den pågældende har indtaget stoffet uden at have en lovlig recept i retspraksis sker en sådan forhøjelse af strafudmålingsniveauet, at der i førstegangstilfælde fremover idømmes en bøde på en hel måneds nettoløn (i stedet for en halv måneds nettoløn). Der tilsigtes ingen ændringer i strafudmålingsniveauet i gentagelsestilfælde, herunder i forhold til spørgsmålet om udmåling af en betinget frihedsstraf. I andengangstilfælde forudsættes straffen således – ligesom ved spirituskørsel med en promille i intervallet 0,51-2,00 – normalt fastsat til fængsel i 10 dage, i tredjegangstilfælde til fængsel i 20 dage, i fjerdegangstilfælde til fængsel i 30 dage osv.

Forslaget om at udskille ”recept-overskridelser” fra andre tilfælde af overtrædelse af nulgrænsen skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget om ændring af bestemmelserne i færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 9, og § 126, stk. 1, nr. 2, om henholdsvis betinget og ubetinget frakendelse af førerretten ved overtrædelse af nulgrænsen (lovforslagets § 1, nr. 12 og 13).

Med de foreslåede ændringer af færdselslovens § 54, stk. 1, § 125, stk. 1, nr. 9, § 126, stk. 1, nr. 2, og § 133 a, stk. 3, nr. 1 (lovforslagets § 1, nr. 1, 12, 13 og 16) vil overtrædelse af nulgrænsen i relation til både straf, førerretsfrakendelse og konfiskation blive sidestillet med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21. Dette gælder dog ikke såkaldte ”recept-overskridelser”, der som hidtil vil være sidestillet med spirituskørsel med en alkoholpromille på 0,51.

Der henvises i øvrigt til afsnit 5.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2 (færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3)

Ved en lovændring, som trådte i kraft den 1. juli 2010, blev den kriminelle lavalder sænket fra 15 til 14 år, således at personer, der er fyldt 14 år, nu kan gøres strafferetligt ansvarlige for de handlinger, de foretager herefter.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at reglerne om ansvarssubjekt i færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3, ændres, således at personer, der er fyldt 14 år, fremover også selv bærer det strafferetlige ansvar for overholdelsen af færdselslovens regler om sikkerhedsseler, styrthjelme samt antallet af passagerer, der lovligt kan befordres.

Det foreslås derfor, at førerens ansvar i sager om overtrædelse af færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3, fremover kun skal omfatte børn, der ikke er fyldt 14 år.

Der henvises i øvrigt til afsnit 6.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3 (færdselslovens § 118, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at opheve § 118, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 4).

Til nr. 4 og 5 (færdselslovens § 118, stk. 2, og stk. 8, 3.-6. pkt.)

Som led i den generelle revision af bødetaksterne på færdselsområdet foreslås færdselslovens § 118, stk. 2, og § 118, stk. 8, 3.-6. pkt., ophævet.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 6 (færdselslovens § 118 a, stk. 1)

Det følger af færdselslovens § 118 a, stk. 1, at bøder for overtrædelse af loven og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr. I medfør af stk. 2 kan bøder til personer med særlig lav indtægt dog udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

Det foreslås i lyset af den almindelige prisudvikling at hæve den nugældende minimumsbødetakst på 500 kr. i § 118 a, stk. 1, så der som udgangspunkt ikke udstedes bøder på under 1.000 kr. for overtrædelser af færdselsloven og for overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af

færdselsloven begået med motordrevet køretøj (biler, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert). Bøderne vil i disse tilfælde fortsat skulle udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr. For så vidt angår bøder til gående, cyklister, ridende og førere af hestevogne foreslås det – henset til disse trafikantgrupperes mindre trafikfarlighed – at bøderne skal udmåles til 700 kr. eller derover.

Med forslaget forudsættes det, at der gennemføres en revision af de gældende bødetakster på færdselsområdet i overensstemmelse med de forslag, der er beskrevet nærmere under de almindelige bemærkningernes punkt 3.2.2 og 3.2.3 og bilag 2 til lovforslaget, hvilket indebærer en række forhøjelser af bøderne for henholdsvis overtrædelser af færdselsloven og overtrædelser af forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven.

Herunder forudsættes det bl.a., at der for overtrædelser omfattet af klippekortordningen – bortset fra hastighedsovertrædelser – fremover som udgangspunkt udmåles en bøde på 2.000 kr. Det forudsættes endvidere, at bøden for overtrædelser, der medfører betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten eller kørselsforbud, fremover ikke fastsættes til beløb under 2.500 kr.

For hastighedsovertrædelser begået med andre køretøjer end knallerter forudsættes det,

- 1) at alle de nugældende bødetakster, som er fastsat i overensstemmelse med færdselslovens § 118, stk. 3 (fremover stk. 2), forhøjes med 500 kr.,
- 2) at tillægget for hastighedsoverskridelser på 30 pct. eller derover på andre veje end motorveje, jf. færdselslovens § 118, stk. 5 (fremover stk. 4), forhøjes fra 500 kr. til 1.000 kr., og
- 3) at alle takster for tillægget ved hastigheder på 140 km i timen eller derover, jf. færdselslovens § 118, stk. 4 (fremover stk. 3), forhøjes med 500 kr.

For hastighedsovertrædelser begået med knallerter forudsættes det, at bødeberegningen omlægges således, at der tages udgangspunkt i den procentuelle overskridelse af den køretøjsbestemte hastighedsgrænse i færdselslovens § 43 a med bødeberegning efter en stigende skala.

Det er endvidere hensigten, at en række overtrædelser af færdselsloven eller af forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven herudover skal medføre bøder, der overstiger den foreslåede minimumsbøde på 1.000

kr. Disse tilfælde omfatter både overtrædelser begået under kørsel med knallert og overtrædelser begået med andre motordrevne køretøjer. Desuden forudsættes visse bødeskærpelser for en række overtrædelser, der hovedsageligt vedrører tunge køretøjer.

De skærpede bødetakster skal ses i lyset af dels de pågældende overtrædelsers generelle trafikfarlighed, dels den almindelige løn- og prisudvikling.

Også med hensyn til cyklister forudsættes det, at der ved særlig trafikfarlige overtrædelser fremover vil gælde en forhøjet bøde på 1.000 kr., som vil omfatte de mest grundlæggende færdselsregler som kørsel over for rødt lys og kørsel mod kørselsretningen, jf. færdselslovens § 4, stk. 1 og 2, tilsidesættelse af ubetinget vigepligt, højrevigepligt og vigepligt ved svingning, jf. færdselslovens § 26, stk. 2-4 og 6, og vigepligt fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning. Det forudsættes endvidere, at den forhøjede bøde for cyklister skal gælde ved overtrædelser af forbuddet i færdselslovens § 55 a mod at anvende håndholdt mobiltelefon.

For at sikre at bøderne opleves som følelige, foreslås det endelig, at minimumsbøden for personer med særlig lav indtægt endvidere hæves fra 300 kr. til 500 kr. Bøden for sådanne personer vil fortsat kunne udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr.

For en nærmere beskrivelse af de bødetakster, som fremover forudsættes anvendt på færdselsområdet, henvises til punkt 3.2.2 og 3.2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Det forudsættes, at Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager opdateres og tilrettes i overensstemmelse med lovforslaget.

Til nr. 7 (færdselslovens § 118 a, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om en nyaffattelse af § 118 a, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 6).

Til nr. 8 og 9 (færdselslovens § 118 a, stk. 5 og 6, som bliver stk. 4 og 5)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at ophæve § 118 a, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 7).

Til nr. 10 (færdselslovens § 118 a, stk. 6, som bliver stk. 5)

Eftersom sanktionssystemet for overtrædelse af reglerne om køre- og hviletid senest er ændret med virkning fra den 1. september 2005, og da de overtrædelser, som udløser en bøde på 500 kr. er små procentuelle overtrædelser af reglerne om minimumshvil og maksimal køretid, foreslås det, at der ikke skal ske forhøjelser af bødeudmålingen på dette område. Det foreslås derfor at ændre § 118 a, stk. 6, så minimumsbøden på 1.000 kr. (lovforslagets § 1, nr. 6) ikke vil finde anvendelse på overtrædelser af køre- og hviletidsforordningen. I disse tilfælde vil der således fortsat kunne udmåles en bøde på 500 kr.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2.2.1, 3.2.2.2 og 3.2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 11 (færdselslovens § 118 b)

Det følger af straffelovens § 81, nr. 1, at det ved fastsættelsen af en straf i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen. Straffelovens § 81 retter sig alene mod den strafudmåling, som finder sted inden for den foreskrevne normalstrafferamme. Bestemmelsen, der, for så vidt andet ikke er bestemt, også finder anvendelse på overtrædelser af særlovgivningen, opstiller ingen faste tidsmæssige betingelser for, hvornår tidligere kriminalitet kan medføre skærpet strafudmåling inden for normalstrafferammen.

I de tilfælde på færdselsområdet, hvor der på baggrund af retspraksis eller forarbejderne til færdselsloven anvendes forhøjede straffe inden for normalstrafferammen i gentagelsestilfælde, har gentagelsesvirkningen i praksis dog typisk været 2 eller 5 år.

Det foreslås i § 118 b, stk. 1, at gentagelsesvirkningsperioden på færdselsområdet udtrykkeligt reguleres i færdselsloven og som hovedregel fastsættes til 5 år. Det foreslås endvidere, at gentagelsesvirkningsperioden skal regnes fra det tidspunkt, hvor afgørelsen vedrørende overtrædelsen blev endelig.

Forslaget indebærer f.eks., at en overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt. (kørsel uden at have erhvervet førerret), i relation til straf fastsættelsen skal bedømmes som et andengangstilfælde, hvis den pågældende én gang tidligere inden for de seneste 5 år, før det nye forhold

blev begået, er fundet skyldig i at have kørt uden at have erhvervet førerret.

Det bemærkes i den forbindelse, at overtrædelse af færdselslovens § 117 a (kørsel i frakendelsestiden) har gentagelsesvirkning på senere overtrædelser af § 56, stk. 1, 1. pkt., jf. eksempelvis Østre Landsrets dom af 30. januar 2009 (Tidsskrift for Kriminalret 2009, side 472). Hvor der i forbindelse med en overtrædelse af § 56, stk. 1, 1. pkt., opstår spørgsmål om gentagelsesvirkning i forhold til tidligere afgørelser om kørsel i frakendelsestiden, forudsættes det, at der vil gælde en gentagelsesvirkningsperiode på 5 år mellem de relevante afgørelser, uanset at der for afgørelser om kørsel i frakendelsestiden i øvrigt gælder en indbyrdes gentagelsesvirkningsperiode på 10 år.

I sager om overlæs (akseltryk og totalvægt) har der dannet sig en meget fast praksis for 2 års gentagelsesvirkning, hvilket har haft væsentlig betydning for sanktionssystemet på dette område. På denne baggrund foreslås det i § 118 b, stk. 2, at sager om overtrædelse af bestemmelser fastsat i medfør af færdselslovens § 85, stk. 1, undtages fra den foreslåede 5 års gentagelsesvirkningsperiode, og at det i stedet indskrives udtrykkeligt i færdselsloven, at gentagelsesvirkningsperioden i sådanne sager er 2 år.

Den foreslåede bestemmelse i § 118 b omfatter ikke tilfælde, hvor der ud over en normalstrafferamme er fastsat en sidestrafferamme, der giver mulighed for at anvende en forhøjet strafferamme i gentagelsestilfælde. I sådanne tilfælde gælder i stedet bestemmelsen i straffelovens § 84.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 12 (færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 9)

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen i færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 9, er det hensigten, at opretholde den gældende ordning, hvorefter der i førstegangstilfælde skal ske betinget (og ikke ubetinget) førerretsfrakendelse ved den type af overtrædelser af færdselslovens § 54, stk. 1, hvor føreren har indtaget bevidsthedspåvirkende stoffer, som er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, i henhold til en lovlig recept, men hvor indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at nyaffatte færdselslo-

vens § 54, stk. 1, og § 126, stk. 1, nr. 2 (lovforslagets § 1, nr. 1 og 13).

Der henvises i øvrigt til afsnit 5.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 13 (færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2)

Det foreslås at nyaffatte færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2, således, at bestemmelsen – ud over tilfælde, hvor føreren under skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i overtrædelse af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2 – også kommer til at omfatte overtrædelse af nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt. – dvs. tilfælde, hvor stofindtagelsen ikke er sket i henhold til en lovlig recept. I sådanne tilfælde vil der således som udgangspunkt fremover skulle idømmes en ubetinget frakendelse af førerretten frem for – som i dag – en betinget frakendelse. Den foreslåede skærpelse omfatter ikke tilfælde, hvor føreren har indtaget stoffet i henhold til en lovlig recept, men har overskredet den foreskrevne dosis, jf. bemærkninger ovenfor til lovforslagets § 1, nr. 1 og 12 (færdselslovens § 54, stk. 1, og § 125, stk. 1, nr. 9).

Der henvises i øvrigt til afsnit 5.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 14 (færdselslovens § 128, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., som udgangspunkt skal medføre ubetinget frakendelse af førerretten (lovforslagets § 1, nr. 13).

Til nr. 15 (færdselslovens § 133 a, stk. 2, nr. 2)

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at indsætte et nyt stykke 4 i færdselslovens § 133 a (lovforslagets § 1, nr. 17), hvorefter kørsel uden kørekort (overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, og § 63 a, stk. 1) og kørsel i frakendelsestiden (overtrædelse af færdselslovens § 117 a) skal kunne medføre obligatorisk konfiskation på lige fod med de overtrædelser, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12. Forslaget indebærer således, at de pågældende overtrædelser i relation til konfiskationsspørgsmålet skal have fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning.

Til nr. 16 (færdselslovens § 133 a, stk. 3, nr. 1)

Det foreslås, at overtrædelse af nulgrænsen – bortset fra tilfælde, hvor stoffet er indtaget i henhold til, men ej i overensstemmelse med en lovlig recept – skal være omfattet af færdselslovens ordninger om obligatorisk konfiskation af motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort. Sådanne overtrædelser vil med forslaget blive bragt ind under både den almindelige ordning om obligatorisk konfiskation i færdselslovens § 133 a, stk. 2, og den særligt skærpede ordning i færdselslovens § 133 a, stk. 3.

Ændringen skal ses i sammenhæng med forslaget om, at overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., fremover skal medføre ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 2, jf. den foreslåede nyaffattelse af denne bestemmelse (lovforslagets § 1, nr. 13).

Der henvises i øvrigt til afsnit 5.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 17 (færdselslovens § 133 a, stk. 4)

Det foreslås at udvide færdselslovens ordning om obligatorisk konfiskation således, at de overtrædelser, som kan danne grundlag for obligatorisk konfiskation, fremover også skal omfatte kørsel uden kørekort (overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, og § 63 a, stk. 1) og kørsel i frakendelsestiden (overtrædelse af færdselslovens § 117 a).

Bestemmelsen om obligatorisk konfiskation for ”kørsel uden kørekort” forudsættes anvendt i forhold til overtrædelser, der består i, at føreren kører uden at have nogen førerret på det omhandlede tidspunkt, f.eks. hvor føreren aldrig har erhvervet kørekort, ikke har generhvervet førerretten efter udløbet af en frakendelse, kører i strid med et kørselsforbud eller kører på trods af, at førerretten er administrativt inddraget af politiet, f.eks. på grund af helbredsmæssige forhold. Bestemmelsen vil – medmindre særlige grunde undtagelsesvis taler for at undlade konfiskation, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 5 – også skulle anvendes i de tilfælde, hvor personen uden førerret på gerningstidspunktet var i gang med at tage kørekort. Omvendt forudsættes bestemmelsen ikke at skulle finde anvendelse på den type af overtrædelser, der består i, at en fører har kørekort til en kategori, men kører i et køretøj, der hører til en anden kategori,

eller tilfælde hvor en udlænding kører her i landet i strid med reglerne om ombytning af udenlandsk kørekort til dansk kørekort mv.

Forslaget indebærer, at kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden i konfiskationsretlig henseende skal tillægges samme betydning som overtrædelser, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12. Der skal således ske konfiskation på obligatorisk grundlag, hvis føreren inden for 3 år har begået tre af de pågældende overtrædelser.

Det vil i denne forbindelse være underordnet, om der er tale om tre tilfælde af samme type overtrædelse, eller om forseelserne er af forskellig karakter. Det er således hensigten, at de omfattede overtrædelser i relation til konfiskationsspørgsmålet skal have fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning.

Det er endvidere hensigten, at konfiskation skal ske, uanset om de begåede forhold er til samtidig pådømmelse, eller om der foreligger mellemiggende afgørelser. Konfiskation vil således være en obligatorisk følge også i tilfælde, hvor føreren ikke tidligere er straffet. Derimod er det ikke hensigten, at flere overtrædelser begået under ét og samme kørselsforløb skal kunne føre til obligatorisk konfiskation. Det forudsættes således, at de tre overtrædelser, der giver anledning til obligatorisk konfiskation, skal være begået i forbindelse med tre forskellige kørselsforløb.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.1.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 18 og 19 (færdselslovens § 133 a, stk. 4 og 5, der bliver stk. 5 og 6)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at indsætte et nyt stykke 4 i færdselslovens § 133 a (lovforslagets § 1, nr. 17).

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 5. oktober 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 1338 af 19. december 2008 og § 1 i lov nr. 716 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

§ 54. Et motordrevet køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til og i overensstemmelse med en lovlig recept.

1. § 54, stk. 1 affattes således:

» Et motordrevet køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, og som ikke er indtaget i henhold til en lovlig recept. Tilsvarende gælder for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til en lovlig recept, hvis indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten.«

§ 80.

Stk. 1-3. ---

Stk. 4. Det påhviler føreren at påse, at passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, anvender sikkerhedssele i overensstemmelse med stk. 1 samt regler herom fastsat i medfør af stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at føreren af en bus helt eller delvis fritages for den i 1. pkt. nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.

2. I § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3, ændres »15« til: »14«.

§ 80 b.

Stk. 1-3. ---

Stk. 4. Det påhviler passageren, der lader sig befordre, at påse, at bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3 overholdes. For så vidt angår passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, påhviler det dog føreren at påse overholdelsen af bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3.

§ 81. Føreren af motorcykel og knallert og enhver passager, som er fyldt 15 år, skal under kørslen anvende fastspændt styrthjelm.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Føreren skal påse, at passagerer, der er fyldt 5 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.

Stk. 4-5. ---

§ 118. Med bøde, jf. dog stk. 6, straffes den, der:

- 1) overtræder § 3, stk. 1 og 2, §§ 4-8, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 10, § 12, §§ 14-52, § 54, stk. 3-5, § 55 a, stk. 1, § 60, stk. 5, § 60 a, stk. 5, § 62, stk. 2 og 3, §§ 63-65, § 67, § 70, stk. 1 og 2, § 72, §§ 74-75, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, §§ 86-88, §§ 97-99 og § 105,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven eller
- 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af § 4, stk. 1, § 5, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 14,

3. I § 118, *stk. 1*, ændres »jf. dog stk. 6« til: »jf. dog stk. 5«.

4. § 118, *stk. 2*, ophæves.
Stk. 3-10 bliver herefter stk. 2-9.

stk. 1 og 2, § 15, stk. 1-4, § 16, § 17, stk. 1, §§ 18-29, §§ 31-36, § 37, stk. 4, § 41, §§ 44-49, § 50, stk. 2 og 3, §§ 51 og 52, § 54, stk. 3-5, § 62, stk. 3, § 63, stk. 1 og 2, § 64, § 65, stk. 1, § 67, § 70, stk. 1 og 2, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, og §§ 87 og 88 udmåles en skærpet bøde. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved overtrædelse af § 65, stk. 2, når overtrædelsen vedrører et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2.

Stk. 3-7. ---

Stk. 8. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Der kan endvidere fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 68, kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde for overtrædelse af regler om hastighedsbegrænsere. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 70 a, kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde for kørsel med modulvogn tog på strækninger, hvor dette ikke er tilladt. Tilsvarende gælder for forskrifter, der udstedes i medfør af § 85 for overtrædelse af regler om køretøjers største tilladte totalvægt, når overtrædelsen er sket under kørsel med et køretøj med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg. For overtrædelse af køre- og hviletidsregler, der er omfattet af 2. pkt., kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde.

Stk. 9-10. ---

5. § 118, stk. 8, 3.-6. pkt. ophæves.

§ 118 a. Bøder for overtrædelse af

6. § 118 a, stk. 1, affattes således:

denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bøder til personer med særlig lav indtægt kan udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse ved overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1.

»Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til 1.000 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500. For gående og førere af cykel, hestekøretøj eller hest udmåles bøderne dog til 700 kr. eller derover og for personer med særlig lav indtægt til 500 kr. eller derover.«

7. § 118 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

8. I § 118 a, stk. 5, som bliver stk. 4, ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 2 og 3«.

9. I § 118 a, stk. 6, som bliver stk. 5, ændres »Bestemmelserne i stk. 1-5« til: »Bestemmelserne i stk. 1-4«.

10. I § 118 a, stk. 6, som bliver stk. 5, indsættes som 2. pkt.:
»Bøderne for disse overtrædelser udmåles til 500 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500.«.

11. Efter § 118 a indsættes i afsnittet om *Straf*:

»§ 118 b. Hvor der ikke er fastsat særlige bestemmelser om forhøjet straf i gentagelsestilfælde, kan det ved straffens fastsættelse kun indgå som skærpende omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen, hvis det nye forhold er begået inden 5 år efter, at den tidligere afgørelse blev endelig.

Stk. 2. I sager om overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 85, stk. 1, er den i stk. 1 nævnte

periode dog 2 år.«

§ 125. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal betinget fratages retten til at føre et sådant køretøj, hvis

- 1) ---
- 2) ---
- 3) ---
- 4) ---
- 5) ---
- 6) ---
- 7) ---
- 8) ---

9) føreren har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, eller en overtrædelse af § 54, stk. 2, der ikke er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, eller

10) ---

Stk. 2-6. ---

12. I § 125, stk. 1, nr. 9, ændres »§ 54, stk. 1« til: »§ 54, stk. 1, 2. pkt.«

§ 126. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal ubetinget fratages retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren

1) ---

2) under skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 2,

3) ---

4) ---

5) ---

6) ---

7) ---

8) ---

9) ---

10) ---

Stk. 2. ---

13. § 126, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 1, 1. pkt., eller under skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 2,«.

§ 128.

Stk. 1. ---

Stk. 2. Ubetinget fratagelse som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 2, der er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, sker for et tidsrum af mindst 3 år.

14. I § 128, stk. 2, indsættes efter »overtrædelse af«: »§ 54, stk. 1, 1. pkt., eller«.

Stk. 3. ---

§ 133 a.

Stk. 1. ---

Stk. 2. Konfiskation skal ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12, og
- 2) den pågældende to gange tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført eller medfører ubetinget frakendelse af førerretten.

Stk. 3. Konfiskation skal endvidere ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften over 0,60 mg pr. liter luft, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, eller overtrædelse under skærpende omstændigheder af § 54, stk. 2, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og
- 2) den pågældendes førerret på gerningstidspunktet var frakendt ubetinget for et forhold som nævnt i nr. 1 begået inden for de seneste 3 år før det nye forhold.

Stk. 4. Konfiskation efter stk. 2 og 3 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan fraviges, når særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

Stk. 6-7. ---

15. I § 133 a, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »førerretten«: »eller stk. 4, nr. 1«.

16. § 133 a, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, og«.

17. I § 133 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Konfiskation skal ligeledes ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, § 63 a, stk. 1, eller § 117 a, og
- 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1 eller stk. 2, nr. 1.«

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.

18. I § 133 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

19. I § 133 a, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.